

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

külön ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

I. évf. 12. sz.
2006. MÁRCIUS
(LXXVI. évf. 15.818 sz.)

Borbándi Gyula (München): NYUGATI MAGYARSÁG – TENGERENTÚLI MAGYARSÁG

Hosszú évek után ismét behatóbban foglalkozom a Nyugaton élő magyarok, a volt emigránsok közösségi életével és teljesítményeivel. Bontogatom az elmúlt évtizedben félretett iratok, levelek, újságkiadvások, folyóiratok, könyvek kötegeit és kijegyzek megőrkítésre érdemesnek ítélt minden adatot és adalékot.

Elkezdem ugyanis emigrációtörténetem esedékes, az 1996 és 2006 közötti évtized eseményeit összefoglaló újabb kötetének munkálatait. Nem könnyű vállalkozás, mivel fogyatkozóban vannak a források. Megszűnt igen sok újság, közlöny, folyóirat és egyéb kiadvány. Egymás után halnak meg a kortanuk és régebben szép számban segítségemre siető adatszolgáltatók. Ezzel csupán érzékeltetni kívánom, milyen nehézségekkel küszködik az, aki kortörténetet ír és egyszemélyes vállalkozásként végzi munkáját.

A helyzet, persze, nem minden érdeklődési területet illetően azonos. A kivülálló azt hihetné, hogy a problémát a távolságok és következményeikként a tájékozódási nehézségek okozzák. Minden feltételezés ellenére egy jelenlegi és hajdan emigrációtörténet megírásának fő gondját nem a távolságok, hanem az egyes területeken folyó munka nyilvánosságának értéke és elérhetősége okozza.

Az elmúlt évtized tapasztalata azt mutatja, hogy a korábbi állapotokhoz viszonyítva a kutatónak ma sokkal könnyebb az észak- és dél-amerikai vagy az ausztráliai magyarok helyzetéről és tevékenységéről tájékozódnia, mint például az angliairól vagy még inkább a közeli ausztraliáról, németországról vagy svájciról. Ennek magyarázata az, hogy nagyrészt megszűnt, vagy vészesen elszegényedett a nyugat-európai magyar – hajdan emigráns, menekült – sajtó és egyesületi élet, megszűntek folyóiratok, havi és heti lapok, értesítők, közlönyök, mindenféle tájékoztató kiadványok. Ezek nemcsak azt a célt szolgálták, hogy a külföldi magyarok a hazai helyzetről magyar szempontok alapján és magyar nyelven tájékozódhassanak, hanem azt is, hogy hiteles képet nyerjenek sorstársaik, a különböző országokban élő más külföldi magyarok életéről, tetteiről, problémáiról és eredményeiről. Ez az állapot másfél évtized óta, a magyarországi közállapotok jó irányú megváltozása és a külhoni magyar sajtó ennek folyamánként történt elszegényedése következtében megszűnt.

A hajdan oly sokszínű, erős és folyamatosan megjelenő európai magyar folyóiratok, újságok, különféle értesítők és közlönyök megszűntek. Csak hogy a legfontosabbakat említsem, megmaradt az európai katolikusok Életünk című havi lapja (élén Cserháti Ferenc, a nyugat magyar katolikusok püspökének európai delegátusával), a kéthavonta megjelenő és kontinentális magyar lappá lett Bécsi Napló (Deák Ernő történész), továbbá az Angliai Magyar Tükör (Pátkai Róbert volt angliai evangélikus püspök), a Kölnben kiadott Protestáns Híradó (Gábrly Sándor evangélikus lelkész), a svédországi magyarok Országos Híradója (Bihari Szabolcs) és a stockholmi Magyar Ház Híradója (Kalocsi Gitta). Ez is csak annak köszönhető, hogy akadtak lelkes és áldozatkész magyarok, akik vállalták az említett orgánumok szer-

kesztésének és kiadásának, az anyagi feltételek megteremtésének nem lebecsülendő feladatát. Az ő áldozatos munkájuknak és kitartásuknak tulajdonítható, hogy van Nyugat-Európában magyar sajtó.

A nyugati magyar nyelvű sajtó szempontjából valamivel jobb a helyzet és erősebb a jövő Észak- és Dél-Amerikában és Ausztráliában. Nagyrészt azért, mert Nyugat-Európánál jóval távolabb esnek Magyarországtól, nehezebb a hazával való közvetlen és gyakori érintkezés, költségesek az utazások és így kevésbé van lehetőség a kölcsönös megismerkedés folyamatosságára. A nagy távolságok miatt a magyarországi látogatások is ritkábbak és kevesebben fordulnak meg e távoli földrészekben. Magyarországi könyvek, kiadványok, sajtótermékek sem érkeznek olyan nagy számban, mint európai országokba. Kevés kivételtől eltekintve a nagy távolságok miatt a kölcsönös megismerkedés és kapcsolatok kiépítése, ápolása nehezebb és vontatottabb, mint az európai országok esetében. Ennél fogva az amerikai és az ausztráliai magyarok egyfelől magyar ismereteik gyarapítása, másfelől a hazával való kapcsolattartás tekintetében még mindig eléggé rá vannak szorulva a helyi magyar nyelvű sajtóra és némileg a magyar könyvkiadásra is.

Ennek tudható be, hogy az amerikai és ausztráliai magyar sajtó csak keveset veszített népszerűségéből és szükségéből. Az amerikai és az ausztráliai magyar lapok egyfelől képet adnak a helyi, az európai és a magyar politikai eseményekről, másfelől tájékoztatnak a magyar közösségek életéről, problémáiról és eredményeiről.

Ez utóbbi tekintetben örvedetes változásnak lehettünk tanúi éppen annak a magyar lapnak az esetében, amelyben ez a cikk napvilágot lát. A Buenos Airesben – a Czanyó Adorján által szerkesztett Délamerikai Magyar Hírlap utódként – tavaly indított Argentínai Magyar Hírlap olyan újításokat vezetett be, amelyek más orgánumoknak is példát szolgáltathatnak. Haynalné Kesserű Zsuzsánna és segítőitársai leleményének következtében a lap színesebb és elevenebb lett. A kiadó-szerkesztő helyesen és találóan ismerte fel, mivel és hogyan elégíthető ki az eddigienél is jobban az olvasónak egyfelől az érdeklődése és információs igénye, másfelől főleg fiataloknak az a jogos és érthető kíváncsi, hogy sok eseményről és fejleményről rövid szövegekben értesüljen. Igen dicséretes a sok kép közlése. A képek olykor többet mondanak, mint a szövegek és a változatosághoz is hozzájárulnak. Példamutatón jó ötlet a négy oldalas spanyol nyelvű rész, amely alkalmas lehet arra, hogy olyanok is a lap olvasóivá és előfizetőivé váljanak, akiknek a magyarnál könnyebben megy a spanyol szöveg olvasása. Ezek száma a természet törvényei szerint növekedni fog.

Egy új év kezdetén mit is kívánhatna e lap jelen cikkének egy Európában élő szerzője? A maga sok évtizedes tapasztalata alapján talán azt, hogy a szerkesztőnek és munkatársainak legyen lelki és testi erejük a vállalt feladat elvégzésére, a megkezdett munka folytatására, ne veszítsék el alkotói kedvüket és ne felejtsek el, hogy ha kicsiben is, de nemzetszolgálat, amit végeznek.

1848. MÁRCIUS 15

Petőfi Sándor, a hazafi (Gödöllő)

Papp Anna (Debrod, 2005. március 15): A magyar magyaroknak: Üzenem...

Üzenem az ünnepi szelekkel,
a hétköznapi orkánaival,
a legszebb március legszentebb hitével,
üzenem, hogy szólj, Nemzeti dal!

Petőfi, szólj! vagyunk még, kik értjük,
hogy mit is jelent a „talpra magyar”,
vagyunk még, kik mindig talpon álltunk,
nem térdeltünk le, mint oly sokan.

Üzenem a márciusi széllel,
az újból rajzolt határokon át,
hogy 1848 eszméje
nekünk ma is a legszebb imádság.

...és épp ezért, üzenem azoknak,
kik megrendezték újra Trianont,
és azoknak, akik el is hitték,
azt, amit a tisztelt kormány /CCCP/ mond,
- hogy a legszentebb nemzeti ünnep,
nem az Internacionálé ünnepe,
hogy nem való azoknak kokárda,
akik nem rég gúnyt üztek vele.

...és üzenem,
hogy Kossuth és Petőfi szavára,
nem illik azt mondani, hogy „dát”,
és hogy, aki miránk nemet mondott,
a 48-tól nagyon messze jár.

Üzenem, de nem tudok sziszegni,
ezért lehet, hogy nem érti meg,
akihez szól, de csak annyit kérünk:
- Ne gyalázza meg az ünnepet!
- hogy őseink a tömegsírok mélyén,
nyugton, békén pihenhessenek!

Hallottam, hogy a Pilvaxba mennek,
- és végigfutott rajtam a hideg.
Petőfi és a Márciusi ifjak,
mit szólnának ugyan mindehhez?

Üzenem, hogy fáj a sok hazugság,
hogy oly nagyon megaláztatok,
de megbocsátunk,
és csupán annyit kérünk,
hogy válasszatok más ünnepnapot!
December 5 - nem is kell keresni,
jól emlékszem, hogy ragyogtatok.

...és üzenem a magyar magyaroknak,
kik még tudják, hogy a nemzet mit jelent,
hogy értjük mi az alattomos munkát,
attól félnek, hogyha összefognánk,
egy ÚJ 48 jönne el!

Wass Albert posztumusz üzenete március 15-re

Fiatal véreim, határokon innen és túl,
idegen föld elhagyatottságában, az otthoni
kényszerűségek sivárságában, rabságban,
elnyomatásban, ahol csak vagytok: hozzá-
tok szólok.

Súlyos idők nyomása nehezedik lelkem-
re s mondanivalómat hosszú esztendőnk
gondja s tudása érlelte. Ti vagytok a nem-
zet jövője. Veletek él vagy pusztul a
magyar. Amit ehhez az egyszerű történelmi
tényhez hozzáfűzni kívánok, azt fogadjátok
szeretettel, mint ahogy szeretettel csordul a
szívemből.

Éltrevalók vagytok. Éltrevalóbbak,
mint mi voltunk a ti korotokban. Okosabbak
is vagytok, óvatosabbak és mérsékleteseb-
bek. Megértőbbek egymással és idegen
ajkú embertársaitokkal szemben. Az élet
tanított meg erre. Látókörötök szélesebbre
tágult a történelem viharverése folytán.
Minden lehetőségek megvan ahhoz, hogy
egy okosabb, emberibb és talán szebb
világot építsetek föl magatok köré, mint
amilyen a mienk volt. Adja az Úristen, hogy
így legyen. Mindaz azonban azon múlik,
hogy meg tudjátok-e őrizni és hajlandók
vagytok-e vállalni azt a magyar lelki és
szellemi örökséget, amit mi vért izzadva
átmentettünk valahogy a különböző „iz-
musok” özönvizén a ti számotokra, hogy ne
legyetek lelki koldusok egy özönvíz-utáni
új világban. Ez az örökség a tietek egyedül
és senki másé nem lehet ezen a földön. Ha
ti eldobjátok magatokatól, örökre elvesz.
És nem csak önmagatokat fosztjátok meg
valamitől, ami pótolhatatlan, de nélküle
szegényebb lesz az emberiség is.

Nekünk magyaroknak az Úristen különö-
sen gazdag és színes nemzeti örökséget
adott. Az egész világon egyedül ez a mienk.
Senki nem veheti el tőlünk, mint ahogy
mi sem vehetjük át senkitől azt, ami nem
illet meg minket. Hiába beszélünk angolul,
franciául, spanyolul, németül - ha majmol-
ni próbálnánk őket, előfordulhat, hogy a
magunk egyéniségét, a magunk örökségét
veszítjük el és az övéket soha sem ve-
hetjük teljesen át.

Véreim, fiatal magyarok, jól-rosszul,
de valahogy átmentettük számotokra azt
a nemzeti örökséget, ami Isten rendelése
folytán a tietek. Átmentettük azt föld-
rengésen, világégésen, nemzetpusztító,
lélekgyilkoló nemzetköziség mesterséges
tanainak szennyes özönvizén keresztül.
Ha egyebet nem tudtunk értetek tenni,
de ezt megtettük s becsülettel örökösünk
fölte, ameddig élünk. De a többi már a
ti dolgotok és a ti felelősségetek. **Egyet ne
feledjetek el: amíg magyarok vagytok s
az ősi kultúr-örökség erkölcsi alapján
álltok, addig Isten által kijelölt helyetek
és szerepetek van a világban.**

(egy eddig még ki nem adott kéziratából, részlet.
Források: erdely.ma, ika.hu)

Üzenem a régi szép hazából:
zúgja az Ung, a Bodrog vize,
a fenyvesek a havas Hargitáról,
s a Délvidék tavaszi szele,
hogy MÁRCIUS 15,
az EGÉSZ MAGYAR NEMZET
legdicsebb megszentelt ünnepe!

MÁRCIUS 19-én, vasárnap 19 órakor NEMZETI EMLÉKÜNNEP A HUNGÁRIÁBAN
Pje. Juncal 4250 - Olivos (lásd programot a SP rész 4. oldalán)

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

Rendszeresen kapom a lapot, köszönöm szépen! Felbecsülhetetlen jelentősége van, hogy meg tudnak jelenni. Tiszta szívemből kívánom, hogy az idők végezetéig maradjon így.

Szerencsés, boldog új évet kívánok Mindnyájuknak!

Nagyon sok baráti szeretettel:
Nyitrai Gyula, München
(Nemzetőr)

Tisztelt Asszonyom!

Miután kezembe került az ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP 2005. decemberi száma, és elolvastam az **Akik nem engednek ötvenhatból** című cikket, szívem szerint úgy szólítottam volna meg „Drága Bajtársnő”! Ismeretlenül ez nem illik. Mégis oly közel került szívemhez, mintha 56 óta ismerném.

A leírt megemlékezésen magam is jelen voltam, hiszen Hornyák Tibornak harcos társa, majd /a tizenhárom év összűntetésből/ hat és fél évig rabtársa voltam.

Bár nem tartozom a puha emberek közé, a cikk olvasása közben az én szemem is elhomályosodott. A szerző (*Barkuti Jenő. Szerk.*) csupán ott tévedett, hogy sokkal többet örizzük szívünkben e lángot, sem mint gondolnák. Szégyenkezve bár, de elismerem, hogy sokan nem voltak képesek végigmenni a keserves, göröngyös úton, és anyagi vagy egyéb miatt az útról letértek. De ez nem befolyásolja a többieket. Amikor találkozom a bajtársakkal vagy a börtöntársakkal, és 56-ról beszélgetünk, ugyanúgy csillog a szemük, mint ötven évvel ezelőtt. Mint amikor iskolában vagy egyéb helyeken, ahol a kiállítást bemutatjuk, a kérdések özöne és a fiatalok lelkesedése bizonyítja, hogy jó úton járunk! Ezért kérek mindenkit, hogy segítsen e *lángot őrizni*, és továbbadni.

Kedves Bajtársnő! Önnek és minden honfitársamnak kívánok Isten áldotta békés és boldogabb Újévetendőt! Tisztelettel,

Schrötter Tibor, Budapest
A-00-10148. sz. 1956-os
politikai elitelt

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Jó sorsunk kegyéből az elmúlt esztendőben művészeti együttműködésünkkel Brazíliában jártunk. A São Paulóban élő magyarok Szent István napi rendezvényein vettünk részt a Szent Gellért Apátság meghívásán és vendégszeretettel élvezve. Ezúton fejezem ki őszinte köszönetemet, amiért erről az eseményről az Ön által kiadott és szerkesztett Argentínai Magyar Hírlap 1. évfolyam 8. száma hírt adott, s együttesünket olvasóközönségüknek bemutatta.

Internetes oldalait továbbra is figyelemmel kísérem, a magyar identitás megtartásáért vívott küzdelmükre a legnagyobb elismeréssel tekintek. Kívánom, vállal munkájukban legyenek sikeresek, sokáig leljék örömeiket abban.

Tisztelettel köszönti Önt:
Kozma László, Dunaszeg, a Rzedea Népzenei Együttes vezetője

Kedves Zsuzsó, Zsuzsa, ZoKa és Trixi!

Elsősorban gratulálni szeretnék a munkátokhoz. Nagy fába vágjátok fejszéteket, de sikerült! Annak dacára, hogy minden részét az újságnak szívesen olvasom, legjobban mégis az idősebb generációval /Iréneke, Ilonka, stb./ való beszélgetések tetszenek. Annyi mindent kapunk ezáltal az interjúkon át, felelevenítve a múltat bennünk, idősebbekben (akik még gyerekként vettünk részt a menekülésben), és ismeretve a fiatalokkal, akik már itt születtek, vagy túl kicsik voltak, hogy miként volt is az, amikor emigráltunk. Wass Albert „Kendőt lengetek egy kismadár után” (*Tahy Anna Mária művésznőről. Szerk.*) című részlet is ezt akarja tükrözni. A fiataljaink ismertetése is nagyon jó, hiszen csak így tudunk jobban egymáshoz közeledni.

Továbbá Mabel cselédem gratulációját is szeretném tolmácsolni Nektek. Nagyon örül, hogy végre ő is kap egy kis ízelítőt a magyar kolónia életéből - a képek és a spanyol rovat által. Ő ugyanis már 4 évtizede nálam dolgozik és a magyarokat még a „Chancho Rengo”-i időkből ismeri, na meg a számos Cserkészbál ruhát szolgálattól, ahol nemcsak ruhákra, hanem több csecsemőre is vigyázott éveken keresztül, míg az ifjú szülők mulattak.

A Március 15-i megemlékezés számíthatok idei előfizetésemre. További jó munkát kívánva ölel benneteket

Lindqvistné Belánszky Demkó
Andrea, Hapci

Kedves Zsuzsó!

Megkaptam és élvezettel, sőt nosztalgiaival olvastam a rendszeresen jövő újságtokat, olyan, mintha a rokonaim irnának! Gratulálok, mert ez a lap is mutatja, hogy minden mennyire élő nálatok, s tényleg az „argentínai magyar közösség” az egyik legjobb a hagyományápolás, magyarságápolás terén. Szóval öröm ezt látni, olvasni, meg amit a kis hírekben is olvasok: hogy zajlik az élet nálatok. Kár, hogy olyan messze van Argentína. Jó látni, hogy tényleg ti milyen komolyan veszitek az „önazonosság-tudatot”. Más szóval, kevésbé nagyképűen: milyen jó magyar közösség vagytok.

Máris lenne egy kérdésem: jövőre ismét tervezitek a **Kapocs tanfolyamot**, Ausztrália is igen erősen érdeklődik, s Dél-Amerikából, máshonnan is. Úgyhogy most egy „Déli Félteke” tanfolyamot szeretnék, amelyet már a Ti Kapocs-észrevételeitek alapján módosítottam. Tehát ti is tervezétek előre, s mondjátok egy jó időpontot. Az előzetes egyeztetés szerint a legjobb lenne január vége, február eleje. Azon is gondolkoztam, hogy ha csak néhány jelentkező lesz, egyfajta „gyakornok-képzésként”, személyes munkaprogrammal szervezném meg.

Mit szoltok hozzá? Még mindent lehet alakítani, s jó lenne egy ilyen vegyes csapat, a keresztkapcsolatok szempontjából is.

Sok üdvözléssel különösen a Kapocs-2 tanfolyam résztvevőinek!
Dr. Seres Zsuzsa, Budapest

Kedves Haynalné Kesserű Zsuzsánna!

Mindenek előtt kívánok sikerekben gazdag boldog új évet Önnek, szeretteinek és minden argentínai magyarnak.

Elröpült az idő - a nagy tirannus, ahogyan Ön írta - és most döbbenek rá az év végi számvetésnél, hogy adós maradtam. Hatalmas Úr az idő. Így igaz. És nincs elég belőle. Mert a megélhetés elvesz napi kilenc-tíz órát, aztán írni kell a lapot, a készülő kisregényt, még a negyedik kisfiammal is kell foglalkozni. Még a három nagy fiam (21, 22, 25) is terhel anyagi gondokkal, mert egyetemi tanulmányait csak szülői segítséggel tudják folytatni.

Nem unalmas az élet, mivel ha volna is egy kis csend, azt mindjárt felbőgik ellenségeink, akik nem laknak jól elnyomással. Nem nyugszanak, míg bennünk egy szikrányi erőt sejtjenek. Ahogy Bratianu volt román kormányfő mondta parlamenti beszédében 1921. jún. 1-én: „Nem nyughatunk addig, míg a magyar népet gazdaságilag és katonailag teljesen tönkre nem tesszük, mert mindaddig, amíg Magyarországon az életképességnek szikrája is van, mi magunkat biztonságban nem érezhetjük.” Ez a cél vezérli őket mind a mai napig. Sajnos.

Itt küldök egy írást. Nem akarok elszomorító politikai dolgokat tárnani az Argentínában élő magyarok elé. Elég az itt nekünk. Hanem egy valakiről, aki kedves számomra, aki népnevelői munkájával példát állított. Aki bár szigorú volt, mégis mindenki szerette, szereti. Ilyen népnevelőkre volna szükség az anyaországban, a határon túliak közt és mindenhol a világon. Ilyen nemzet napszamosokra, akiket csak tanítványai ismernek, szeretnek, tisztelnek, de ők szívük mélyéről, és örzik kedves emléket mindhalálig. Akiket soha nem tüntettek ki, de akik többet tettek azoknál, mint akik kirakati rendjeleket tűznek mellükre oly ünnepnapokon, amelyeket szívükben nem értékelnek. (*A tárcát lásd a 3. oldalon*). Ezt a munkát végzi Ön is, és mindenki, aki tolat vesz kezébe, ír, népet nevel. Gondolatban leveszem kalapomat a tisztelet jeléül.

Őszinte tisztelettel,
Kolumbán Sándor,
Székelyudvarhely

Kedves Magyar Testvéreink!

Örömmel böngésztem az Argentínai Magyar Hírlap oldalait, igazán tartalmas, szép magyar élet tükre tárult elém...

Kívánok a lap minden munkatársának, minden Magyar Testvérünknek jókedvben és jó egészségben bővelkedő Új Esztendőt - Isten áldásával!

Testvéri köszöntéssel:
Nagy Árpád,
Izsáki Református lelkész,
Izsáki Református Egyház
az Izsák és Környéke Erdélyi
Magyarok Egyesülete elnöke

GYÖNYÖRŰ MAGYARORSZÁG

12 napos körutazás (vezető, félpanzió): Indulás május 15-én Budapestről. Útirány: Éger, Lilla-füred, Tokaj, Sárospatak, Debrecen, Kecskemét, Bugac, Ópusztaszer, Kalocsa, Keszthely, Ják, Szombathely, Sopron, Fertőd, Pannonhalma, Herend, Székesfehérvár, Pálvölgyi cseppkőbarlang, Szentendre, Visegrád, Esztergom, Budapest. Május 26-án végződik Budapestben. Részletes információ: Tel. (54-11) 4812-5564 Sra. Elena

AZ ORSZÁGOS VÁLASZTÁSI IRODA LAKOSSÁGI TÁJÉKOZTATÓJA AZ ORSZÁG- GYŰLÉSI KÉPVISELŐ VÁLASZTÁSRÓL

Lakossági tájékoztató

Tisztelt Választópolgár!

Négyévenként nyílik mód arra, hogy - alkotmányos jogunkkal élve - szavazatunkkal döntsünk arról, kik képviseljenek bennünket az Országgyűlésben.

Hazánkban **2006. április 9-én** kerül sor az országgyűlési képviselő-választás első fordulójára, **április 23-án** pedig a második fordulóra.

E levéllel együtt kézhez kapta a választói névjegyzékbe történő felvételéről szóló Értesítőt, valamint a képviselőjelölt ajánlásához szükséges ajánlószelevényt.

Amennyiben Ön csak a második fordulóban jogosult szavazni, az ajánlás jogával még nem élhet, így ajánlószelevényt nem kapott. Ha az Értesítőn feltüntetett adatai tévesek, kérjük, forduljon a polgármesteri hivatalhoz!

Mire való az ajánlószelevény?

Ahhoz, hogy valaki egyéni választókerületi jelölt lehessen, legalább 750 választópolgár érvényes ajánlását kell összegyűjtenie.

Jelöltet ajánlani nem kötelező, de ha Ön élni kíván ajánlási jogával, akkor azt úgy teheti meg, ha a kitöltött, és saját kezűleg aláírt ajánlószelevényt átadja a támogatni kívánt jelöltnek, vagy megbízottjának.

Az ajánlószelevények gyűjtése **2006. március 17-ig** történhet.

Az ajánlás nem vonható vissza.

Egy választópolgár egy jelöltet ajánlhat. Aki ugyanazt a jelöltet többször ajánlotta, vagy aki több jelöltet is ajánlott, annak valamennyi ajánlása érvénytelen.

Mit kell tudni a szavazás helyéről?

Ön a lakóhelye szerint kijelölt, az Értesítőn feltüntetett szavazóköri szavazhat.

Amennyiben mozgásában akadályozva van (például egészségi állapota folytán), úgy a szavazást megelőzően a jegyzőtől kérhet mozgóurnát. Ebben az esetben a szavazatszámoló bizottság két tagja fogja Önt felkeresni a mozgóurnával.

Mozgóurnát legvégső esetben a szavazás napján kérhet a szavazatszámoló bizottságtól.

Hogyan szavazhat, ha a szavazás napján a lakóhelyétől eltérő településen tartózkodik?

Ha Magyarországon, de lakóhelyétől eltérő településen tartózkodik, a jegyzőtől kapott igazolással szavazhat.

Igazolás személyesen vagy meghatalmazott útján legkésőbb **2006. április 7-ig** kérhető. Ha ajánlott levélben kéri az igazolást, a kérelemnek **2006. április 4-ig** meg kell érkeznie a jegyzőhöz.

Fontos tudnivaló, hogy akár az első, akár a második fordulóra kér igazolást, azt a fenti időpontig kell megtennie.

Az igazolási kérelemben meg kell adnia:

- nevét,
- személyi azonosítóját (ismertebb nevén személyi szám),
- lakcímét,
- annak a településnek a nevét, ahol a szavazás napján tartózkodik,
- az igazolást az első, a második vagy mindkét fordulóra kéri-e.

Az igazolás birtokában Ön az igazoláson megjelölt település bármely szavazóköri szavazhat.

Hogyan szavazhat, ha a szavazás napján külföldön tartózkodik?

Ha Ön a szavazás napján külföldön tartózkodik, hazánk nagykövetségén vagy főkonzulátusán adhatja le szavazatát. Ennek érdekében a lakcíme szerinti jegyzőnél kell kérnie a külképviseleti névjegyzékbe történő felvételét.

A külképviseleti névjegyzékbe történő felvételét személyesen, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazással rendelkező meghatalmazott útján, illetve ajánlott levélben kérheti, amelynek legkésőbb **2006. március 17-én 16.00 óráig** kell megérkeznie a jegyzőhöz. A kérelemnyomtatvány igényelhető a jegyzőtől, vagy letölthető az Internetről (www.valasztas.hu).

Fontos tudni, hogy a választás első fordulójára külföldön **2006. április 2-án** (az amerikai kontinensen 2006. április 1-én), a második fordulóra a hazai választás napján, azaz **2006. április 23-án** (az amerikai kontinensen 2006. április 22-én) kerül sor.

Hol szavazhat, ha lakóhelyet változtat a két választási forduló között?

Az első és második választási forduló között lakóhelyet változtató választópolgár a második fordulóban nem az új, hanem a korábbi lakóhelyén szavazhat. Ennek érdekében az új lakcíme bejelentésekor az ügyintézőtől szavazásra szolgáló lakcímgazolást kap. Ezen igazolás birtokában keresheti fel az Értesítőben megjelölt szavazóhelyiséget.

Mit vigyen magával a szavazáskor?

Csak akkor jogosult szavazni, ha a személyazonosságát megfelelően igazolja az alábbi igazolványok valamelyikével:

- a) lakcímet tartalmazó érvényes személyazonosító igazolvány (azaz a régi típusú személyi igazolvány);
- b) személyazonosító igazolvány (kártya formátumú), útlevél, 2001. január 1-jét követően kiállított kártyaformátumú vezetői engedély, ezek azonban csak érvényes lakcímgazolvánnyal együtt fogadhatók el. Ha lakóhelyétől eltérő településen tartózkodik a szavazás napján, akkor az „Igazolás a lakóhelyétől eltérő helyen történő szavazáshoz” megnevezésű nyomtatványt kell magával vinnie a szavazóköribe.

Ha a két forduló között lakóhelyet változtatott, vigye magával a „Szavazásra szolgáló lakcímgazolás a második fordulóban” elnevezésű nyomtatványt.

Javasoljuk, hogy az Értesítőt a szavazatszámoló bizottság munkájának megkönnyítése érdekében a szavazásra vigye magával.

Mit kell még tudni a szavazásról?

- Szavazni csak személyesen, reggel hat órától este hét óráig lehet.
- Amikor felkeresi a szavazókört, a szavazatszámoló bizottság köteles ellenőrizni az Ön személyazonosságát. Ezután megkapja a jelenlétében lepecsételt szavazólapot, melynek átvételét a névjegyzék aláírásával kell igazolnia.
- A szavazás titkossága érdekében javasoljuk, használja a szavazófülkét.
- Érvényesen szavazni a jelölt, illetőleg a lista neve alatti, feletti vagy melletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet (+ vagy X).
- Ha Ön elrontja a szavazólap kitöltését, és ezt még a szavazat urnába dobása előtt jelzi, a szavazatszámoló bizottság a rontott szavazólapot egy alkalommal kicseréli.

Tisztelt Választópolgár!

Amennyiben az országgyűlési képviselő-választással kapcsolatosan bármilyen egyéb kérdése merül fel, forduljon a lakóhelye szerinti jegyzőhöz, vagy keresse fel - a választási jogszabályokat is tartalmazó - a www.valasztas.hu internetes oldalt.

Kérjük éljen a választójogával!

Választási Iroda

(Köszönjük Józsa Mátvás nagykövetnek az anyag beküldését. Szerk.)

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület, 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos.
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar

(Márciusban van nálunk hivatalosan az iskolakezdet. Az itt közzétett karcolat elgondolkodtató. Szerk.)

Kolumbán Sándor (Székelyudvarhely):

Rebeka tanító néni

Ha néha, nosztalgizáló pillanataimban, visszagondolok gyermekkorom azon éveire, amelyeket a vargyasi általános iskolában töltöttem, akkor az emlékezés délibábos fellegében - bár én minden oktatómat tisztelem ma is - elsősorban mindig Tóth (Vágási) Rebeka tanító néni arcát látom. A kedves, meleg tekintete, selymes hangja, simogató keze, szeretete jut eszembe. Az a megmagyarázhatatlan kisugárzása, mely nem mindenkinek sajátja, de amely, mint meleg kályha a téli hidegben, úgy vonzott bennünket közelébe. Tudott bánni velünk. Mint kotló a csibéivel. Hogy úgy mondjam, tudott beszélni a gyerekek nyelvén.

Pedig volt eset rá, hogy nagyon szigorúnak, határozottnak kellett lennie, mert a csintalan nebulóserég viselkedése azt kívánta. Ha magázva szökött ránk, tudtuk, statárium lesz. Senki nem tudott olyan remekbe szabott körmösöket adni, mint ő. Finomak és ösztönző erejűek voltak. Micsoda érzés! Ajjaj! Főleg ha a delikvensnek nagyok voltak a körmei. A körmösöknek hosszú távú hasznát a későbbiekben fogtuk fel, de volt egy azonnali gyakorlati hasznuk is. Tudniillik, hogy mindenki igyekezett rendben tartani körmeit, mert fájdalmasabb volt, ha annak hegyét érte a vonalzó. Am, ami fő, nem tört csontja senkinek. Nem volt ez iskolai erőszak. Tiszteletre, szófoga-dásra, becsületre tanítottak, embert neveltek belőlünk. Nem jött ordítóva egy szülő sem az iskolába, hogy 'mé teccott körmöst adni a gyermekömnek.' Tudták a szülők is, hogy az nem esett hiába. 'Ügyeközzél, tanóljál, s viselkögy rendösön. Akkor nem kapsz körmöst.' Ez volt a szülői reakció.

Ő - és férje, Pali bácsi is - mind a mai napig a falu köztisztviselőiben álló nyugalmazott pedagógusai, akik egész életüket tették le a falu művelődésének asztalára.

Apropó, nyelv. Az orosz nyelvet mindannyian utáltuk. Nem nemzetgyűlölet okán. Az orosz volt a kommunizmus, a gyarmattartó, elnyomó hatalom nyelve. Az elnyomó hatalom nyelvét nem szereti senki!

Nos, az orosz nyelvet Rebeka tanító néni tanította. És mivel ő tanította, elviselhetőbb volt. Még készültünk is belőle. Tanultuk azt, amit utáltunk. Úgy is mondhatnám... egy kicsit talán a tanító néniért. Merthogy tőle kéri számon. Nem hiszem, hogy ezt akkor így fogalmazta volna meg valaki, de szerintem, valahol bent, a lelkünk mélyén ez inkább motivált, mint az osztályzat. Még orosz népdalt is tanultunk.

Az szép volt. Dallama ma is él bennem. Ő tartotta az énekórát is, tanított sok szép dalt, belénk oltotta a magyar népdal szeretetét. Ő szervezte az iskolai kórust, és készítette fel bennünket az iskolai kórustalálkozókra. A közös tevékenység élvezetes, kellemes délutánjai voltak ezek.

Azokban az években Vargyasról Székelyudvarhelyre mentünk iskolai kultúrversenyre, mivel ott volt a rajoni központ. Teherautóval vittek, hátul a raktérben, ponyva nélkül. Fűjt a szél, lobogott a hajunk, és jókedvű dalainktól zengett körülöttünk minden. Aztán megérkezve Udvarhelyre, ki kellett adnia a parancsot, hogy senki fagyaltot nem ehet, csak a kórusverseny után. És nem ettünk, bár nem állítom, hogy nem voltak olyanok, akik megszegték a tilalmat, de az elsöprő többség nem tette. Pedig ha tudnák, mennyire kívánta a városba érkező falusi kisgyerekek a fagyaltot? Semmi nem volt, amit jobban kívántunk volna egy szép napsütéses kora nyári délelőttön, mint a fagyit. Akár a kiscica a tejet. De ő kért, ne tegyük. Parancsolta is, de kért is. És a kérése erősebb volt, mint a parancs.

Aztán elkövetkezett a színpadra lépés pillanata. Ott álltunk felsorakozva a függöny mögött, csendben, fegyelmizetten. Velünk szemben állt, a belső drukktól kipirosodott arccal a mi tanító nénink - pótmamánk. A szeretett, kedves arc nézett ránk bátorító biztatón, megadva a kezdőhangot. S amikor felment a függöny, számunkra a közönség csak arctalan sokaság volt, mert mi őt figyeltük, az arcvonásait, beintó mozdulatait. És függetlenül attól, hogy milyen helyezést értünk el, megdicsért minket, elégedett volt velünk, mivel tudta, hogy mindenki igyekezett a maximumot adni.

Én különösen kötődtem hozzá. Úgy éreztem, és hiszem, hogy nem tévedtem; az anya nélkül maradt kislány egy kissé jobban szerette - tán csak egy picivel - mint a többi. Ezért is volt szigorúbb hozzám, de én ösztönösen éreztem a szigorúság mögötti szeretetét.

És talán ezért van az, hogy mikor a csendes emlékezés pillanataiban előtűnik arca a múlt ködéből, mindig a szerető kedvessége, bátorító, selymes hangja, meleg tekintete, lágyan simogató keze jut eszembe, és... soha nem a fájó körmösök.

Áldott legyen mindörökké a kéz, amely azokat adta. Nem estek hiába.

Dömötör Gábor (USA):

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG: HELYZETFELMÉRÉS, TERVEK, EREDMÉNYEK

2006 januárjában Argentínában járt Dömötör Gábor, a KMCSSZ Intézőbizottságának elnöke. Volt a jubi-táborban, majd január 19-én a Hungáriában ünnepélyes keretek között kiűntette azokat a cserkészvezetőket, akik kimagasló munkájukkal szolgálták a cserkészéletet. Ezt követően tartotta meg alábbi beszámolóját, amelyben felméri a Cserkészszövetség helyzetét, legfőbb kihívásait, ezekkel kapcsolatos eredményeit és további terveit. Az előadást két részletben közöljük.

Idén ünnepeljük Cserkészszövetségünk fennállásának 60. évfordulóját. Két emberöltő. Ez alatt az idő alatt hatalmasat változott a világ. Változott politikailag: Magyarország egy háborút veszített és négy évtizeden keresztül megszállt országból egy szabad, önrendelkező ország lett, amely a NATO és az Európai Unió tagjaként szervesen bekapcsolódott a nyugati világba. Ma már nem emigráns magyar cserkészek vagyunk, hanem lakhelyünk polgáraiként magyar eredetűnk, nyelvünk és kultúránk értékelő, őrző, sokszor harmad-generációs külföldi magyar cserkészek.

De a hatvan év alatt a világ társadalma is megváltozott, részben a tudomány és a technológia ugrásszerű fejlődése következményeként. A múlt szilárd, megszokott értékrendszerei megintogtak; a társadalom keresi a helyes utat olyan kérdésekben, mint a homoszexualitás, az abortusz, az eutanázia, a halálbüntetés és maga a vallás.

Hogyan lehetséges, hogy hatvan év elmúltával és a világ ilyen nagy változásai között a KMCSSZ még mindig életképes, hasznos szervezet? Hiszen továbbra is négy földrészen, 11 országban, közel 70 csapattal és több, mint 4000-es létszámmal működünk. Fennmaradásunk, életerőnk annak köszönhető, hogy alapvető céljainkból sohasem engedünk, de módszereinket mindig rugalmasan tudtuk igazítani a változó idők követelményeihez. Mindig nyitott szemmel fel tudtuk mérni a helyzetet és irányvezetésünk súlypontjait a szerint tudtuk meghatározni. Szervezetünket nem homokra, hanem sziklára építettük, egy maradandó értékű célra: *jellemes, hívő, testileg és lelkileg egészséges, szellemileg és gyakorlatilag az életre jól felkészült fiatalokat akarunk nevelni a magyarság és a társadalom számára.* De erre a maradandó értékű célkitűzésre, erre a sziklára épített házunknak mindig olyan formát adtunk, amely megővta a változó idők és viharok viszontagságaitól.

Mérjük fel hát most is helyzetünket, legfőbb kihívásainkat és nézzük meg mit tettünk, és mit kell még tennünk mindegyikkel kapcsolatban. Nyolc legfontosabb célkitűzésünket, tervünket és eddigi eredményeinket fogom röviden felvázolni.

1. MAGYARSÁGISMERET

Fennmaradásunk legalapvetőbb feltétele cserkészeink magyarságismerete. Addig lesz külföldön magyar cserkészélet, amíg lesznek magyarul tudó és magyar kötődésüket kellő ismeretekre alapozottan értékelő fiataljaink. Tárgyilagosan felmérve jelen helyzetünket, azt mondhatjuk, hogy sok új kezdeménnyel *lassítottuk a hanyatlást.* Immár hat éve bevezettük új magyarságismereti tananyagunkat és követelményeinket vezetőjelölteink számára. Magyarországi tanulási lehetőségeket létesítettünk: már több, mint 200 fiatal küldtünk a Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézet 10 hónapos tanfolyamára; idén lesz a 4. év, hogy hat magyarországi középiskola vendég diákként egy évre - esetenként rövidebb időre is - befogadja gyerekeinket; idén nyolcadszor rendezzük meg a nagysikerű, három hetes magyarországi körutakat, végzett őrsvetetőink részére. Szükségét láttuk új táborok bevezetésének, mint a Dobó és Zrínyi táborok, amelyek célja, hogy mind magyarságismeret, mind cserkészismereteken terén megerősítse cserkészeink felkészültségét. A Filmreben évente megrendezett nyári iskolatábor ugyanezt a célt szolgálja, elsősorban szörványaink számára. Láthatjuk hát, hogy számos lehetőséget létesítettünk magyarságismeretünk kopásának csökkentésére. De a további kopásnak irama attól fog függeni, hogy csapataink milyen sikerrel küldik a gyerekeket ezekre a programokra, milyen mértékben használják ki a felkínált lehetőségeket.

2. JELLEMNEVELÉS

Cserkészéletünk elsődleges célja jellemes emberek nevelése. De ez talán a csapatok legnehezebb feladata. Hiszen jellemet nem szép szavakkal kell nevelni, hanem példával és gyakorlati élményeken keresztül. Olyan helyzeteket kell teremteni, amelyeken keresztül a cserkészek gyakorolhatják a jellemes viselkedést, a jellemes életmódot. Ez tudatos és ötletes tervezést és kivitelezést igényel. Félős, hogy a csapatok sokféle elfoglaltsága között pont a jellemnevelés nem kap elegendő időt és figyelmet. Ezért a 2003. elején megtartott intézőbizottsági gyűlésen, amelyen a kerületi és körzeti parancsnokok, valamint a központi tisztségviselők is jelen voltak, elhatároztuk, hogy a jellemnevelésnek kiemelt hangsúlyt fogunk biztosítani. Ez meg is történt a különböző tiszti konferenciákon, ahol a résztvevők a gyakorlati jellemnevelés módszereit tanulmányozták. De a sikert az fogja meghatározni, hogy milyen mértékben

valósul meg a jellemnevelés csapatszinten, milyen mértékben épül bele a gyakorlati, rendszeres jellemnevelés a csapatok munkatervébe.

2005-ben és - a déli féltekén - 2006 elején megtartott jubileumi táboraink iskolapéldái voltak a gyakorlati jellemnevelésnek. A táborok kerettörténete "Nagy Lajos és a magyar lovagkor" volt. Ez nemcsak lehetőséget adott arra, hogy a gyerekek beleéljék magukat a magyar történelem egyik korszakába, de kiváló alany volt a jellemnevelésre. A cserkészek, mint apródok érkeztek a táborba és a tábor folyamán lovagi kiképzésben részesültek. Ha a tíz napos tábor folyamán bebizonyították, hogy eleget tettek a lovagi erényeknek - amelyek persze a kissé átfogalmazott tíz cserkész törvényből álltak - akkor a tábor végén lovaggá lettek avatva. Ehhez hasonló ötletes módon kell év közben is rávezetni cserkészeinket a jellemes viselkedésre, életformára.

3. GYAKORLATI CSERKÉSZLET

Gyakorlati cserkészletünk nemcsak az életre képes emberek nevelésének módja, hanem a fiatalok felé legnagyobb vonzóerőnk. A gyereket a kaland, a romantika, a természetben való élés gyakorlati ismeretei vonzzák a cserkészletbe, hogy ott azután megtalálja a cserkész életmód többi örömét és szépségét is. Ha elhanyagoljuk a gyakorlati cserkészismeretek rendszeres használatát és fejlesztését, nevelőrendszerünk leghatékonyabb szerszámát mellőzzük. Aggódva állapítottuk meg, hogy a vezetőképző táborokba érkező jelöltek gyakorlati ismeretei elégtelenek. Ezen pedig elsősorban csapatszinten lehet és kell javítani. Ezért, a jellemnevelés mellett a gyakorlati cserkészletet tűztük ki kihangsúlyozandó célként. Központilag bevezettük a Dobó és Zrínyi táborokat, amelyek a magyarságismereten kívül a gyakorlati cserkészismeretek fejlesztését célozzák. Úgyszintén, 16 éven feletti cserkészek számára kidolgoztuk az új vándorcserkész próbarendszert. De a legfontosabb, hogy a csapatok lelkiismeretesen kövessék a próbarendszert, és minél több időt töltsenek a szabadban: táborokban, portyákon és olyan akadályversenyeken, ahol a kerettörténet romantikája mellett megfelelő súlyt kap a gyakorlati cserkészismeretek próbátétele.

4. CSAPATFEJLESZTÉS

Ha végigtekintünk a négy földrészen, amelyen csapataink működnek, megállapíthatjuk, hogy sok helyen vannak magyar gyerekek, ahol nincs csapatunk, de még ott is, ahol van csapat, nem minden magyar gyerek kapcsolódik be a cserkészletbe. Ha eleget akarunk tenni vállalt feladatoknak, azt kell célunknak tekinteni, hogy minden magyar gyereknek legyen alkalma arra, hogy megismerkedjen a cserkészlettel. Ennek feltétele, hogy kellő mennyiségű képzett és feladatot vállaló vezetőnk legyen. A már meglévő csapatoknál, ha nem is könnyen, de biztosítani tudjuk ezt rendszeres vezetőképzésünkkel. Nagyobb gondot okoznak azok a helyek, ahol nincs még csapat. Ott akkor alakulhat csapat, ha a sors úgy hozza, hogy képzett vezető költözik oda. Ez történt legfiatalabb csapataink, Berlin és Boston esetében. De akkor is alakulhat csapat, ha van egy vállalkozó személy, akinek kevés, vagy semmilyen cserkész múltja nincs, de egyébként megvannak a pedagógiai és vezetői adottságai. Ilyen személyek számára dolgoztunk ki egy csapatindító segédeszközt. A kb. 50 oldalas füzet igen gyakorlati módon összefoglalja a cserkészlet lényegét és alapismereteit és segíti az alakuló csapat vezetőit az első időkben, mindaddig, amíg részt tudnak venni megfelelő vezetőképzésben. Az ilyen induló csapatok kiemelt támogatásra szorulnak és ezért létesítettük a csapatfejlesztő vezetőtiszti beosztást.

A csapatfejlesztés második feladata a cserkészek toborzása. Vannak segédeszközeink: szórólap, amely ismerteti a cserkészlet lényegét; szövetségi plakát, amely felhívja a figyelmet mozgalmunkra; autóra ragasztható magyar címeres és cserkészlilios matrica. Igen jó toborzási eszköz évente kiadott cserkésznaplónk, amely immár ötödik éve nagyobb, szebb kiadásban ismerteti csapataink munkáját. Az elmúlt év folyamán egyre több sajtótájékoztatónk jelent meg a magyar újságokban és az elektronikus hírszolgálatokon keresztül. De mindezek mellett a legfontosabb a csapatok helyi toborzása, a szülőikkel való kapcsolat keresése, amin keresztül megismerik, megértik mindazt az értéket, amelyet gyerekeik a cserkészletben útravalóul kaphatnak az életre.

Szövetségünk most már több éve a jelenlegi létszám körül stabilizálódott. Ha céltudatosan és sikeresen végezzük csapatfejlesztő munkánkat, még növekedhetünk is. Legnagyobb lehetőség erre Észak-Amerikában és Európában van, ahova továbbra is érkeznek új bevándorlók. Európai kerületünk számára pedig különösen nagy ez a kihívás, mert várható, hogy Magyarország EU csatlakozása következtében többen fognak Nyugat-Európában munkát vállalni, és a kerületnek fel kell készülnie arra, hogy gyerekeiket befogadhassa a cserkészletbe.

(folytatjuk következő számunkban)

Áprilisi lapzárta: március 10

Anyag és hírek beküldésére

4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Egy Magyar Tér Odüsszeiája

Egy magyar családba beházasodott brazil politikus, *vereador* (tagja a városi tanácsnak), miután kicsit megismerte a magyar közösséget új családja révén, úgy gondolta, hogy ez, bár egy kicsi, de értékes emigráns közösség. Több gyárat alapítottak, például az első taximétereket egy magyar gyár gyártotta le még az 1930-as években, több, mint 50 egyetemi tanár magyar leszármazott tanít az egyetemeken, egy neves újságírójukról - aki a legnagyobb napilapnak (Estadao) volt éveken keresztül a külügyi rovatvezetője - egy körutat is elneveztek, a városi zenekarban több magyar származású zenész muzsikál, no és ne beszéljünk arról, hogy az emigráns „feszítvölökon” kitűnnek fegyelmezett részvételükkel, remek táncaikkal... Minderről megbizonyosodva, a *vereador* megfolyamodta a polgármesternél, hogy a magyarok kapjanak egy teret São Paulo városban.

Így jött létre a „Praça do Povo Húngaro”-nk (A magyar nép tere) Aclimação városrészben. A következő polgármester, aki ezúttal egy polgármester asszony volt, Dona Erundina, ezek után október 23-át kinevezte a „Magyarország Napjának” (Dia da Hungria) és miután ezt törvénybe is foglalta, São Paulo Városházában évente ünnepélyes megemlékező gyűlést tart a magyar kolónia, együtt a városi tisztségviselőkkel. Ez úgy zajlik le, hogy egy városi tanácsnok beszédet mond a magyarokról, a mindenkorai magyar főkonzul beszél az 56-os forradalomról, a Pántlika és Zrínyi táncsoport táncol és végül a brazil katonai zenekar eljátssza a brazil és a magyar himnuszt.

Miután a tér megvolt, Rózsa Tamás főkonzul azt javasolta, hogy jó volna arra valami magyar emlékmű. Meg is rendelt Lebó Ferenc győri szobrászművésznél egy szép Árpádot ábrázoló bronz domborművet, aminek az árát összeadta a kolónia - mi cserkészek is adtunk rá egy komolyabb összeget. Paulo Maluf polgármester írta alá a dekrétumot és Dr. Szabó László építész határozatosan közreműködött a dombormű kelő elhelyezésében.

A felavatás 1996. november 30-án, még a Millecentennárius évében megtörtént. 1997. április 5-én pedig a Magyar Köztársaság elnöke, Göncz Árpád és felesége Zsuzsanna meglátogatta a teret és megkoszorúzták az emlékművet, az akkori São Paulo-i polgármester Celso Pitta jelenlétében. A Szent Imre Kollégium rendelkezésre bocsátott buszokat, és a kolónia tömegestől megjelent, cserkészek egyenruhában, néptáncosok népviseletben, stb. A himnuszainkat mi is elénekeltük és boldogan, büszkén vonultunk el a színhelyről.

Pár hónap múlva valamilyen személyiség Magyarországról meg akarta koszorúzni a szobrot és mielőtt kivittük volna az illetőt, még szerencse, kimentünk megnézni, hogy mi a helyzet a terünkön. Hát mit mondjak: egy szemétdomb volt! Eldobott üres plasztik ivóvízes üvegek, Coca Colás dobozok, félig megevert uszonnák, a szemetes-

Az államalapítás 1100 éves évfordulója alkalmából: A téren Árpád fejedelem lovas alakját ábrázoló bronzba öntött dombormű

FOTO BALÁZS GYULA

kamionoktól nem elvitt, avagy róluk leesett szeméztacsok - persze kipukkadvá, „barna kupacok” embertől és kutyától egyaránt...

Két önként vállalkozónk, Kokron Ili és Szűcs Erzsébet hősiesen kivonultak és 6 darab 100 kilós fekete szeméztacsokba összeszedték a szemetet. Miután ez az ünnepség lezajlott, komolyan nekiálltunk tanácskozni, hogy mit is tudunk tenni ezzel az újdonsült kolonális problémánkkal. Kisült, hogy a Prefeitura nem tartja karban ezt a teret (de semmilyen más teret sem a városnak, ezt tapasztaltuk már magunk is, de valahogy, naivan, abban reménykedtünk, hogy annak a városrésznek jobb a helyzete, mert egy „jobb” városrész, a teret szép házak, rendezett kertek veszik körül...) Általában az van, hogy vagy egy, a közelben lévő cég vállalja a terek tisztántartását, vagy kéregetők szálláshelye és WC-je lesz...

Először a Segélyegylet vállalta, hogy kertészt küld, Kokron Ili elnök minden hónapban megnézi. Ez egy darabig ment is jól. Múltak a hónapok, a Segélyegylet tisztikára megváltozott, anyagi helyzete problematikus lett, aki vállalta a teret, meghalt, Ili elköltözött São Paulóból... Vállalják a cserkészek! - hangzott el nem-cserkész felnőttek bölcs tanácsa - ez egy igazán cserkészeknek való munka! Hát mi cserkészvezetők egyáltalán nem így láttuk a helyzetet, mármint, hogy a gyerekek ásóval-vödörrel és magas, le nem vágott gázos fű közül, szabadkézzel eltört üvegeket és egyéb gyanús szemeteket szedjenek fel egy nyilvános téren... És a cserkész szülőkkel együtt elhárítottuk ezt az ötletet.

Ahányszor kimentünk a térre, mert vendéget vártunk, aki látni akarta a „Magyar teret”, csak egyre jobban kétségbeestünk, hogy mi minden történik a terünkön: Árpád háttere már össze vissza volt vastag, fekete spray festékekkel firkálva, a fű állandóan derékig ért, aztán egyszer rémülve vettük észre, hogy a magyar címert és São Paulo város címerét lefestették és ellopták... Aztán egyszer csak egy közeli iskola természetrajz tanárja megkérdezte, hogy szabad-

rendet csinálni a téren! Jaj! Nagyon meghatódtunk... Nagy lelkesen nekiálltak, levágták a fűvet, fákat és virágokat vettek, elültették, fehér festékekkel lefestették a firkákat, sőt a járdaszéli köveket is. Mindenki háttartalanul boldog volt. A tér újra felavatására az iskola és a Magyar Ház össze tudta hívni a városrész politikusait, Sub-Prefeitura személyiségeit, helyi lap újságíróját. Az iskola igazgatója és a gyerekek, akiknek az osztálya megszépítette a teret, is kivonult, igen szép beszédeket hallgattunk, mi magunk is magyar blúzzokkal kivonultunk, majd köszöneteket rebegtünk. Utána még hálából mindenkinek ajándékkönyveket (magyar regényeket brazil fordításban) vittünk...

Aztán ez is elaludt. Az iskola csak arra az egy alkalomra vállalta a teret, amikor

- gondolom - ez benne volt a tervben... Dehát persze nem is egy iskola dolga egy nyilvános városi teret rendben tartani. Egy darabig még levelezgettünk a Sub-Prefeiturával, aminek nem volt semmi eredménye, aztán leváltották az „ismerőseinket”, és újra nyakunkon volt a nagy probléma.

Akkor a Nőszövetség, Saurer Ingrid elnöknő egy évre vállalta, hogy a Nőszövetség karbantartja a teret. Ez az ajánlat a 24. órában érkezett, mert ekkor már egy *nordestino retirante* kolduscsalád sátrát vert a tér sarkában papundekekből és rongyokból... Amikor a rendőrség látta, hogy valaki foglalkozik a térrel, kilakoltatta a családot. Ingrid fényképekkel mutatta be, hogy milyen szép újra a tér, de ha letelik az év, mi lesz? A Nőszövetség nem Soros Alapítvány...

Minden esetre tiszta szívből gratulálunk az argentin Magyar Kolóniának, mert azért nagy dolog, hogy a nagyvilágban itt-ott terünk van. A Székelykapu gyönyörű, de minden más is, amit a képeken látunk. Adja Isten, hogy a ti Prefeitura-tok rendesebben gondozza a nyilvános tereit, és hogy örömtől és büszkeségetek ne ürömmé változzon, mint a miénk. Sok szeretettel üdvözlünk mindenkit, akivel immár megismertettünk egy magyar tér sorsát valahol a nagyvilágban.

(Nálunk a városháza, a *Municipalidad* illetékes a város terei gondozására. De a bekerített rész karban tartása, ahol a Székelykapu és Szent István impozáns mellszobra áll, hála a *Biró Alapítvány*, élén elnökasszonya, *Biró Marianne* nagylelkűségének a kolónia részére meg van oldva. Nyilvános hálánk kifejezése álljon itt is! Szerk.)

A HOLLANDIAI MIKES KELEMEN KÖR az Összmagyarsághoz intézett főlészólítása

Kedves Barátunk!

A magyarság elmúlt 1100 éves történelme szorosan összefonódott a kontinensünk nyugati felében létrejött civilizációval. A XIX. és főleg a XX. században önkéntes vagy kényszerű migráció következtében számos nép jelentős diaszpórát hozott létre a világ különböző államaiban. Ez a folyamat az ismert történelmi események következtében a magyarságot különösen érintette. A XXI. század elején a magyarság gyakorlatilag az egész földgömbön jelen van, s a magyar diaszpórában a társadalom minden rétege képviselve van.

Természetes és szükségszerű szociológiai jelenséggé a nyugati magyarság egy sajátos szellemvilágot hozott létre: a magyar szellemiségre építve és a helyi körülményekhez alkalmazkodva létrehozta saját kulturális és egyházi szervezeteit stb., amelyeknek révén új áramlatokkal gazdagította és továbbra is gazdagítja az egyetemes magyar szellemvilágot. Számátalan lap- és könyvkiadási vállalkozás, kulturális és egyházi összejövetel, konferencia, cserkésztabor, de gazdasági vállalkozás, különböző országok politikai életében vállalt szerep stb. tanúskodik a magyarság nyugati ágának aktív és szerteágazó szellemi életéről. Emellett a magyar irodalom két vonalon is aktívan jelen van a nyugati kulturális világban magyar írók könyveinek a fordításaival és olyan szépirodalmi alkotásokban, amelyek „nyugaton” látnak napvilágot, de témájuknál, stílusuknál fogva, ha nem magyar nyelven íródtak is, a magyar irodalom leágazásainak tekinthetők.

A magyarság napjainkban egy határtalan térben, a Magyar Szellemi Hazában él és alkot. Ehhez küldetésstudatra van szükség, amely nem létezhet mélyebb bölcséleti és világnézeti alapozás nélkül. Nem elég az, hogy „magyarok vagyunk”. Tudunk kell, mit jelent magyar kultúrvilágban élni, azt képviselni, azt oltani bele környezetünkbe, azt gazdagítani meg környezetünkkel, mindezt a „nyugati” kultúrvilág határtalan vibráló gazdagságában és szabadságában.

A Mikes Kelemen Kör vezetősége, Elspeet, Hollandia

PÁRIZSI HÍREK

Szekeres Zsuzsanna (Párizs):

VISSZAEMLEKEZÉS ÉS JELEN

Életem első kulturális megrázkódtatása akkor ért, amikor a hatvanas évek elején **Buenos Airesből hirtelen Bécsbe** kerültem és ott töltöttem néhány hónapot. Meg voltam rémulve, nemcsak azért, mert fiatal voltam és először távol otthonról, hanem a város is riasztónak, fenyegetőnek hatott. Este tízkor, amikor nálunk az élet kezdődött, itt leálltak a villamosok, bezárt minden, egy lélek se járt az utcán. És mindenki fehérbőrű, kékszemű volt, leginkább öreg, sokszor golyvás, de mindenképpen lódenkabátos. Ez az egyöntetűen fehér és öreg városkép **élnék ellentéte volt annak** a zajos, színes városnak, amit elhagytam. Honvágyam volt az enyém után, de Buenos Aires etnikai összetettsége, fiatalos energiája után is.

Később az élet először **Londonba, majd Párizsba** vezetett, ahol a soknemzetiségű nagyvárosban ismét jól éreztem magamat. Micsoda meglepetés ért, amikor 40 év után újra viszontláttam Buenos Aires! A város régi lüktetését megőrizte ugyan, de Párizsból jövet most az tűnt egyöntetűen „fehér” városnak... Sehol semmi turbán, kaftán, boubou, anyák hátára kötött gyermek, a fekete bőr ezer árnyalata, ami már húsz éve párizsi hétköznapijaim természetes látványa. Innen jövet, **Buenos Airesben a lakosság szembeötlően és egyöntetűen fehér** - kivéve talán keso este, amikor szép csendben a „cartonerosok”-é (*papír után a szemétkutatók Szerk.*) lesznek az utcák.

Párizs *intra muros* lakossága manapság alig haladja meg a két millió embert, de ha hozzáadjuk a külvárosok lakóit is, nagyjából 13 millió ember jár-kelel a francia fővárosban. Ennek a lakosságnak egy csekély, de látványos százaléka nemcsak a francia tengerentúli területekről származik, hanem az észak-afrikai és a fekete Afrika volt gyarmataiból is. Ha hozzáadjuk a különböző háborúk menekültjeit, a vietnámiakat, a kínaiakat, a kurdokat, az afgánokat, szép kis etnikai mozaik áll össze.

Turista barátaimat azzal szoktam szórakoztatni, hogy a lakásom közvetlen környékén (ami a Gare du Nord mellett fekszik, egy lépésre **Ady Endre** által annyiszor emlegetett Gare de l'Est-től) **több kontinensen végigsétálatom őket**. Kezdjük a földalatti híd után terjedő arab Észak-Afrikával, ahol algériai és marokkói zene ömlik az üzletekből és ahol a datolyák, a méztől csöpögő süтик mellett a hastánchoz szükséges kellékeket, felkunkorodott orrú, sárga szattyán papucsokat, kaftánokat lehet kapni. Utána folytatjuk utunkat fekete Afrikában, egy pár utcával lejjebb. Itt megtekintjük a varrodákat, ahol régi Singer lábhajtásos varrógépeken férfiak varrják a ruhákat, olyan anyagokból, amiknek mintáján gyakran szerepelnek a modern élet kellékei, mondjuk egy ventilátor vagy egy mobil telefon. Megcsodáljuk az élő csirkék ketrezeit, amik sikátorok belső balkonjaira kerülnek majd, és ott várják, hogy áldozatul essenek valami ósvallási szertartásnak. Gyógyfüveket, gyökereket szagolgatunk, míg megkerüljük Európa legnagyobb vasútállomását, hogy a túlóralán eljussunk egy másik kontinensre, Ganesh, az elefántfejű isten temploma mellett Dél-Indiába, a tamilok területére. Itt nemcsak minden kapható, amit ez a földrész gyárt és eszik, hanem azokhoz a termékekhez is hozzá lehet jutni, amiket az angol Birodalom megszerített velük, így például egy „marmite”-nak hívott fekete kenőcsöt, amit vajjal kenyérré kenve fogyasztanak az igazi britek.

Azon gondolkodtam, hogy vajon Párizs mindig ilyen volt-e, vagy ez csak egy, a globalizációval járó, új jelenség? Kezembe vettem **Szabó Zoltán „Összeomlás” című könyvét**, amelyben **1939-ben** leírja az

folyt. a köv. oldalon

DÖRY ELENA (Ilcsi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564

Fax: 4812-3239

elenadory@hotmail.com

A HUNGÁRIA Egyesület vendéglőse

Omar, családias légkörben szeretettel várja vendégeit Pasaje Juncal 4250 - Olivos

Asztalfoglalás: 4799-8437 / 4711-0144

ESEMÉNYNAPTÁR:

LÁSD SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ OLDALÁN

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Nálunk most javában szorít a tél. Ma már háromszor lapátoltam el a havat, de a szél rendre visszahordja... Sok helyen ilyen időben pillanatok alatt elakadhat a közlekedés. Itthon egyre több út lesz járhatatlan. Még Firenzében is 20 év után újra havazott, s – hihetetlen! – hóakadályok vannak!

Emellett, aki Kelet felől érkezik repülővel Magyarországra, azt hiheti, hogy Océániába érkezik. Debrecent elhagyva ugyanis szinte egybefüggő vizet lát az ember, amiből az autópályák úgy emelkednek ki, mintha hidak lennének. A csapadékos őszi és a decemberi havazások, esőzések megtették hatásukat az Alföldön. Mindez most fagy. S hol van még a tavasz? Mezőgazdászok szerint még minden jóra fordulhat.

Míntha csak az időjárás tépázta volna meg a belpolitikai életet is: Ahogy már előzőleg említettem, viharosan kezdődött az újév. Sólyom László köztársasági elnök a szokásos újévi köszöntő beszédet nem az évek óta megszokott időben, szilveszter napját követő első órában, hanem később, 10 óra körül tartotta meg. Nagyon szerencsétlenül sikerült a helyszínen kiválasztása, mert a képeken az elnök úr mögött egy szekrény részlete volt látható, hiányzott a nemzeti lobogó és hiányzott a magyar címer is. Ezek után a mondandókra már kevesebben figyeltek... A felháborodás hetekig tartott. Több levelet írtak az elnöknek figyelmeztetve arra, hogy ő Magyarország Köztársasági elnöke... Akadtak olyanok is, akik Lesley Hawk-ként emlegetik. Utalva arra, hogy nem tekintik magyar embernek.

Ámde nem sok idő maradt a felháborodásra, mert Moszkvában egy kis időre elzárták a gázcsapot. Miután Magyarország 90 százalékban még mindig az orosz köldökzsínorra van kötve, nagy lett a riadalom. Valójában Oroszország és Ukrajna került haragba egymással. De miután a gázvezetékek Ukrajnán át jönnek, egész Közép-Európa észrevette a „nézeteltérést”...

Az alkalmat arra volt jó, hogy többen ráeszméltek kiszolgáltatott helyzetünkre. Kérdés: Az illetékesek tanultak-e belőle? Sajnos erre kicsi az esély, mert a választási kampány lázában kisebb dolgok válnak nagyon fontossá, és fordítva. Többek között arról folyik a vita, hogy mi legyen a MALEV eladásából származó nagyon sok pénzzel? Hogy miért kellett eladni az aranytojást tojó tyúkot - ez már lassan feledésbe merül.

Csak az idő meg ne álljon... Különleges képességünk, ahogy el tudunk menekülni lelkiismereti gondjaink elől, ha eljön az a pillanat, hogy önzetlenül ki kellene állni valaki mellett, aki közülünk való. Első reakció az, hogy rügünk még egyet a szerencsétlenen. Így volt ez **Döbrentei Kornél** költő esetében is. A keresztények kiirtásának emlegetése miatt megtartott tüntetésen még keblére ölelte a „nemzet”. Ám amikor példát statuáltak rajta és Ferihegyen leszállították a londoni gépről, már mint idült alkoholistát emlegették... S a védelmében szövögetett szolidaritási akció néhány keserves nap után kialudt, majd szokásosan ment minden tovább: Szép manóknak jöttek a TV csatornákon. Olcsó árúkat kínáltak az áruházak. S talán a rádióban is fülbemászóbb slágerek szóltak. S ugye, ilyenkor ki gondol a megalázott költőre, aki lelkiismerete parancsára hallgatva kiállt a plénum elé, s elmondta mindazt, amit mindannyian éreztünk, csak éppen erőnk, tehetségünk nincs hozzá, hogy ezt véghez vigyük. Aztán amikor jött egy nyikhaj s felakasztotta a karácsonyfát a tóra alá, megint felhőrdült a köznép, s Döbrenteiért kiáltott... Vagy ha az nincs, hát jöjjön valaki más, és mondjon néhány keresetlen szót sebzeit önérzetünk gyógyítására. Mert nagyon rossz dolog ám úgy élni, hogy megsértik az ember lelki világát.

S lám, nem jött már senki... Nem maradt más teendő, bele kellett törődni abba, hogy a karácsonyfa alávaló jelkép, a tóra meg a magasabb rendű! Ez után e szerint kell tehát élni, gondolkodni, ebben a mind jobban szűkülő hazában. Szokjunk hozzá ehhez a trendhez! Akár a rabszolga a császár hüvelykujjának erejéhez, ami billenhet fölfelé, vagy lefelé. Nekünk bizony lefelé billent... Mesebeli János vitézek, akik ilyenkor megvédték a népet, már régen nincsenek. Az új meséket pedig már a TV csatornák ontják. Ott pedig mindig a különleges kommandósok győznek. Régi-új uraink és parancsolóink bizonyára elégedetten nyugtázták az eredményt.

Mind aggasztóbb a gond, hogy a hétköznapi életben visszatérnek a keményvonalas kommunizták. Alig fél éve alaposan összeverték **Szász Károlyt**, az Állami Számvevőszék elnökét, aki volt olyan bátor és észrevette a Kereskedelmi és Hitelbanknál történt sikkasztásokat...

Másfél héttel az ünnepek után, amolyan pletykaszerűen megtudtam, hogy Karácsony másnapján pedig megtámadták és félholtra verték **Pilhál Györgyöt, egykori kollégát**, aki hosszú évek óta a "Magyar Nemzet" napi rovatának szókimondó írója: Ott írja meg napról napra finom iróniával egyperces észrevételeit betegeskedő társadalmunkról. Nem akartam elhinni, ezért felhívtam telefonon. Így első kézből tudtam meg, hogy a hír igaz. Barátaitól tartott hazafelé, amikor útját állták. Szerencséjének és erős fizikumának köszönheti, hogy túlélte a verést... Mi volt az „üzenet”? Hadd tanulja meg ez a gyülelész nép, hogy hol a kerítés! Nehogy már a nyúl vigye a puskát, elvtársak! S bizony megint jól számítottak. A gyalázatos eset híre már csak hetek múlva jutott el az ország zugaiba. S elérték azt, hogy a szájról szájra terjedő híreket is csak megbízható körben célszerű már kicserélni. Előbb tanácsos jól körbenézni! Akárcsak a véres ember idején, aki más anyagból gyúrta a bandáját... De hiába takargatták sokáig az esetet, a népszerű publicistát ért támadás felrázta a jóérzésű embereket, s hogy mi lesz az eset folytatása - nehéz megjósolni.

S mit ad a véletlen, jött a kiegészítő hír, akár a gömbvillám: Aztért verték össze Pilhál Gyurit, mert be volt rügva. - Hát tessék. Ilyenek a nemzeti újságírók. Egyik kocsmából ki, a másikba be! Beleisznak a békésen beszélgető állampolgárok pohárba. Szidják az édes anyjukat. Verik az asztalt. Kidöntik a sört. Négykézlábra ereszkedve végzik a dolgukat. Hát szabad-e csodálkozni, ha helybenhagyják őket?

Hát igen. Így már minden más. Nyugodtan magunkra húzhatjuk a takarót. Majd csak lesz valahogy. Ugy még soha se volt, hogy sehogy ne lett volna. Majd csak győz az erősebb párt, aki megmondja melyik lábunkra álljunk, merre menjünk! Lényeg az, hogy ne keveredjünk bele semmibe, s az idő meg ne álljon!

Szintén a Pilhál Gyurival folytatott beszélgetésből tudtam meg azt is, hogy „baleset áldozata” lett **Tom Kenedy író**, aki pár éve települt haza az USA-ból, s felismerve a hazai maffia állapotokat írt egy könyvet. Továbbá rendszeresen publikált különféle angol nyelvű lapokba. Budapesttől távolabb lakott, ahová a tragédia napján késő este busszal utazott. Csak hogy nem szállt le a lakóhelyén, hanem tovább ment egy megállóval. Innen telefonált felségének, hogy jöjjön érte autóval. Mire a neje odaért, már egy holttestet talált. Ismeretlenek halálra gázolták. Azóta se találják a tetteseket. Az ügyben több kérdés is felmerült, de magyarázat nincs. Valahogy mégiscsak furcsa az, hogy az is író volt, egyik pillanatról a másikra elüthette egy autó a buszmegállóban s az meg se áll! Amint sikerül valami újat megtudni - beszámolok. Egyelőre ott tartok, hogy miért utazott tovább egy megállóval? Akad néhány barátom, aki sok mindennek utána tud járni.

Ami engem módfelett felzaklatott az a körülmény, hogy a szakma - ha szabad ezt a fogalmat még használni - semmit nem szól, nem tiltakozik. Sőt, olyan alpári pletykákat engednek útjára, mint például az, hogy az érintettek be voltak rügva, stb. Ez ügyben szerettem volna amolyan lelkiismeret ébresztőt közreadni. De a magyar közállapotok olyanok, hogy itt már csak az özőn víz segít...

Kis szünet után újra indul a madárinfluenza „veszedelem”. Románia után most Törökországban jelentkezett a vész. Csak hogy itt már hárman meghaltak. A török hatóságok igyekeznek menteni a dolgot. Kevés sikerrel, mert az orosz hatóságok már felhívták polgáiraik figyelmét arra, hogy ne utazzanak Törökországba. A mi hatóságaink egyelőre hallgatnak... Ami a hétköznapiakban észrevehető: a nagy bevásárló központokban visszaesett a vágott baromfi vásárlás.

Elképesztők az adósságok. Még szerencse, hogy itt van az UNIÓ (pedig de nem szerettem!), így van valami ellenőrzés, kontroll. Most újabb felszólítást kapott a kormány. Jelentésüket nem fogadták el. Új beszámolóra utasították őket, de szeptemberig adtak haladékot. Gondolom abban bízva, hogy addigra talán egy másik csapat jön... Igen ám, csak hogy itt van ez a vörös maffia...

De beszéljünk az élet szebb dolgairól! Bonyhádön megemlékeztek **cegei Wass Albert** szobrának felállításáról, amire egy évvel ezelőtt került sor. Az emigrációba kényszerült író Magyarországon mind nagyobb népszerűségnek örvend (hiába: a magyarok csak haláluk után kapnak elismerést). Azóta a Wass Albert-kultusz elindult hódító útjára s ma már Solymáron, Harkányban és Verőcén is áll szobra a hazájához haláláig hű írónak.

Barkuti Jenő, Bátaszék, Magyarország

PÁRIZSI HÍREK... folyt. az előző oldalról

akkor még csak négymillió fővárost: „Európa központja, úgy, hogy minden, ami süllyed lefelé, itt van, s minden, ami sugárzik felfelé: itt van. A roppant vonalak és zűrzavaros részletek városa, költők számára a költészet fővárosa, festők számára a festészet fővárosa, kereskedők számára az áruminták fővárosa, prostituáltak számára a prostitúció fővárosa, emigránsok számára az emigráció fővárosa, város, amely mindent elvisel, és mindent befogad és minden idegenség fölött önmagára marad, a leggőgösebb város a világon, amely mindent megenged roppant falai között, mert tudja, hogy az ő szépségén semmi sem változtat, az ő arányainak semmi sem árt, az ő nyugalma semmi nem zavarja, az ő egyensúlyát semmi sem borítja fel. És ebben a gőgjében leginkább francia város, – hogy így fűzzem tovább a mondatokat Pégyü légezetakasztó stílusában - a legfranciább város, a francia városok közül a legfranciábbja, mely fél Európát büntetlenül engedi magához, úgy engedi, mint a zseni az epigonok seregét.”

Vajon büntetlenül engedi magához fél Európát, illetve manapság a fél világot? A párizsiak és a franciák múlt október vége óta ebben már nem annyira biztosak. Akkor, két külvárosi srác a rendőrség elől menekülve, bemászott az elektromos művek elkerített rácsa mögé, ahol a magasfeszültségű áram agyonütötte őket. Következésképpen az lett, hogy három hétig égtek a párizsi, majd más francia nagyváros külvárosai is. Eredménye: három halott, több sebesült, Molotov-köktél által kigyújtott autók ezrei, leégett iskolák, kultúr- és bevásárló központok, 200 millió Euró kár... A közéletet és a közvéleményt azóta is az foglalkoztatja, hogy vajon mi is okozta a történeteket?

Tudni kell, hogy a külváros lakói szegények, színesek, munkanélküliek, leginkább muzulmán vallásúak, bevándorlók, bár nagyrésztük már Franciaországban született, hivatalosan is francia állampolgároknak számítanak. Az őszi események tehát nemcsak a francia bevándorlási politikát kérdőjelezték meg, hanem a hagyományos „nemzethez való tartozás” fogalmát és a hivatalos integrációs politikát is.

Mikor először egy impozáns, becsületrendet viselő úri hölgytől azt hallottam, hogy a Mediterrán tenger túloldaláról jövő népek a franciáknak „unokatestvérei”, úgy mond „családtagok”, **nem hittem a fülemnek**, annyira valószínűtlennek tűnt ez az állítás. Idők során ellenben meggyőződtem, hogy ezt a franciák valahogy így is gondolják. Olyannyira, hogy amikor egy magyar barátom – még Magyarország EU-csatlakozása előtt – azon siránkozott, hogy milyen megalázó egy fehér európai állampolgárnak, aki a franciákkal közös kultúrával és értékekkel rendelkezik, ezekkel a szedett-vedett népekkel egy szintre kerülni ügyintézők alkalmából -- magam is értetlenül néztem rá. Ugyanis épp akkor zajlott egy foci világbajnokság, amelyből a francia csapat kiesett. A következő meccsen Svédország játszott Szenegál ellen, és az **egész Franciaország** – EU-tagság, Európai értékek ide vagy oda – egy emberként, masszívan Szenegálnak drukolt, az „unokatestvéreknek”, a franciául beszélőknek, a volt gyarmatnak, a talán kissé elferdült, de mégis tükörképüknek.

Ezeknek a kötődéseknek mély gyökerei vannak: az Észak-Franciaország bányáit nemcsak a lengyel bevándorlók, hanem Marokkóból és Algériából jövő bányászok éltették. Az I. Világháborúban számtalan észak-afrikai egység harcolt a franciák mellett, és rengeteg szenegáli tüzer fagyoskodott és halt meg a Marne kietlen síkságain. **A II. Világháború utáni gazdasági felépítést is nagyrészt az észak-afrikai munkások biztosították,** és még mindig ők végzik el azokat a kellemetlenebb munkákat, amiket a bennszülöttek már nem akarnak vállalni.

De ha a franciák ennyire nyitottak ezzel a lakóssággal szemben, hogyan alakult ki mégis ez a jelenlegi krízishelyzet? A kérdés összetett, és így a válasz nem lehet egyrétű, gyökerei azonban visszavezetnek a Francia Köztársaság értékrendjére. Eme értékrend szerint, a bevándorlónak, de a kisebbségnek is, be kell olvadniuk a nemzetbe. Az egyenlőség nevében semmi megkülönböztetés nincs megengedve. **A származás, akár a vallás kizárólag magánügy és semmi helye sincs a közéletben.** A múlt század elején ilyen alapon tilos volt például bretonul beszélni, szünetek alatt, az állami iskolákban. Ilyen alapon tilos még ma is származási alapon statisztikákat vezetni. A baj csak ott van, hogy ha az egyenlőség elvét egy egyenlőtlen helyzetre alkalmazzuk, akkor a különbségek lesznek egyre nagyobbak, nem az egyenlőség!

Az elv azt hirdeti, hogy **aki francia földön született, vagy megszerzte a francia állampolgárságot, az francia állampolgár,** tehát úgy kell kezelni, mint bárki mást. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy ez a hozzáállás gyártja és megrögzíti generációkon át az egyenlőtlenséget.

Az észak-afrikai bevándorlók főleg faluról származtak, gyakran se írni, se olvasni nem tudtak. Beilleszkedésük, különös segítség nélkül, nehéz volt. Gyerekeiknek a francia elitista iskolarendszer, ami kiszorja azokat, akiknek az absztraháló képessége gyenge, katasztrofálisnak bizonyult. A nyolcvanas években elkezdődő munkanélküliség még rátett egy lapáttal. Az eltájtolt, se ide-se oda nem tartozó fiataloknak marad – mint Afrikában – az érvényesüléshez a foci, a kábítószer, és újabban, némelyüknek, az iszlámi fundamentalizmus.

A francia társadalomban azonban most vita folyik ezekről a kérdésekről, amelyek eddig senkit sem érdekeltek. Reméljük ez nem csak felületes megoldásokat eredményez majd, hanem maradandó perspektívákat is.

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

Az immár szokásossá vált januári misét az idén is a Budapestről látogatóba közénk érkezett Gáspár Miklós kanonok mutatta be a Szent István Óregothonban. Ez alkalommal fölolvasta a hívőknek a Magyar Katolikus Püspöki Kar körlevelét:

Imaév meghirdetése a nemzet lelki megújulásáért

Kedves Testvérek!

A 2006. esztendő különleges évfordulók ideje nemzetünk történelmében. Október 23-án, Kapisztrán Szent János ünnepé az 1956-os forradalom és szabadságharc ötven éves évfordulójára emlékezünk. De emlékeztünk a nándorfehérvári diadal 550 éves évfordulójára is, arra a győzelemre, amelyet II. Mohamed szultán támadó hadseregével szemben Hunyadi János és Kapisztrán Szent János buzdítására a hazája védelmében összefogó keresztény nép aratott. Sok más évforduló mellett főleg ez a két nagy esemény indít minket arra, hogy a 2006. évre imaévet hirdessünk a nemzet lelki megújulásáért.

Nemzetünk nagyon nagy bajban van, csak Isten irgalma menthet meg minket. Ránk telepszik az elmúlt évszázadok és évtizedek tragédiáinak és kudarcainak sorozata. Vérengzések és megaláztatások. Bizalmatlanság nemzetünkön belül, az összetartás drámai hiánya: olyan seb, amely Mohácsot hozott ránk, olyan seb, amely máig nem gyógyult e. Súlyosan nehezedik ránk a reménytelenség bűne és a csüggedés kísértése is. A térség országainál jóval korábban kezdődött nálunk a gyermekellenes magatartás. A hatalom bár jólétet nem tudott biztosítani, de megengedte az abortuszt, amelyet keresztények is tömegesen elkövettek. Így mintegy hatmillió Magyar nem szülehetett meg.

Az 1956-os forradalom bukása után sokan a hétköznapi önzésbe menekültek, a dicstelenség és reménytelenség érzett jövő elől. Kezdődött a négy fal közötti kényelmes élet, amelynek nincsen távlata. Kezdődött a nagy közös dolgokban való tehetetlenség érzése, amely elől a pusztá magánéletbe menekül az ember. Sok hívő ember is kételkedik abban, hogy lehet ma keresztényként élni. És kezdődtek vagy folytatódtak XX. Századi történelmünk tragédiái után a nagy elhallgatások is. Egyre több volt az olyan dolog, amiről nem volt szabad hangosan beszélni. És gyűlt társadalmunkban a bizalmatlanság, a keserűség, a sérelmek emléke és a félelem. A hétköznapi élet látszólagos nyugalma mindezeknek az elhallgatásán épült. Az utóbbi másfél évtizedben megérettük a szabadság ízét, de ez az időszak is hozott sok csalódást, felvetette, de nem válaszolta meg az igazságosság kérdését, a teljes igazságosságát, amely a gyengét védi. Ma is hordozzuk népünk életének lelki sebeit. Sokunk életét a szétszórtság, a reménytelenség, a pillanatnyi előnyöket kereső anyagiasság és karrierizmus, a jövőtlenség érzése és a depresszió jellemze. Nehezen jutunk átfogó, derűs életszemléletre. Alig érezzük a jövő vonzását és ígértét. Nem csupán anyagi nehézségek, a családok életét megnehezítő külső körülmények, hanem gyakran ez a jövőtlen gondolkodás is okozza, hogy nemzetünk lélekszáma rohamosan csökken, hogy népesedési összeomlásnak nézünk elébe.

Jézus azonban nem csüggedésre, hanem reménységre hívott meg minket. Isten színe előtt minden ember élete és az egyes nemzetek élete is igazi érték. A Teremtő terve szerint jöttek létre a nemzetek. Történelmi tapasztalataink, az élet nehézségeit megoldani képes sajátos zsenialitásuk, kultúrájuk egyéni és megismételhetetlen gazdagsága értéket jelent az egész emberiség számára, és kedves a teremtő Isten előtt. A mai nemzedékre is nagy felelősség hárul, amikor ezt az örökséget hordozza. Ez az Isten színe előtti önbecsülés egyben a többi népek iránti tiszteltettség alapja is. Felülemelkedve minden elmúlt szörnyűségben, bűnön és szenvedésben, tudjunk Isten előtt bűnbánatot tartani és őszinte szívvel, emelkedett nagylelkűséggel másoknak megbocsátani. Így léphetünk valódi közösségbe az irgalmas Istennel, hiszen ahogyan Isten szolgálja II. János Pál pápa tanítja, az Isteni Irgalmasság ad reményt, hogy a bűn és a gonoszság megsemmisítő okozza veszteség az egész emberiségnek.

Imádkozzunk hát ebben az évben egyénileg és közösségekben is a magyarság lelki megújulásáért. Kérjük a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását családjainkért, hogy nagylelkű szeretettel fogadják a gyermekeket, és mindnyájan áldozatkész segítők legyünk azoknak, akik bármilyen körülmények között elfogadják a születendő emberi életet. A Boldogságos Szűz járjon közben értünk, hogy figyelmes szeretettel forduljunk az idősek és a betegek felé, hogy senkinek ne kelljen egy végigdolgozott élet után vagy betegsége terhét hordozva magányt és szükségét szenvednie. Aki az időseket megbecsüli, saját méltóságát és jövőjét becsüli meg. Szűz Mária, mint a Betegek Gyógyítója járjon közben betegekért és mindazokért, akik gyógyításukért és ápolásukért fáradoznak. Szűz Mária, mint a Bölcsesség Széke pártfogója az iskoláknak és az oktatóknak is. Kérjük támogatását, hogy hazai oktatásunk és nevelésünk minél több fiatal elvezessen az igazság megismerésére és az igaz emberségre. Ezért vállal Egyházunk minden áldozatot, hogy katolikus szellemű iskolákat tartson fenn. Mindnyájunk kötelessége, hogy Krisztus hitében az evangéliumi erkölcs szerint teljes emberségre neveljük a fiatalokat.

Az ember ugyanis nem pusztán termelő vagy fogyasztó, nem egyik tétel csupán a társadalom működésének, hanem egyetlen igazi célja. Ezért kell minden közös igyekezetnek és tervezésnek az ember igazi és teljes boldogulására irányulnia. Ennek a nagy ügynek az előmozdításában vegyük ki a részünket imádságunkkal, de egyéni és közösségi tevékenységünkkel is.

Vegyünk részt személyesen vagy imádságban a jövő év nagy lelki eseményeiben!

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarozat: 00 = Szent István öregothonban; MO = Magyarországon él)

MÁRCIUS

1. Jeffrey Szófi / Csabáné Z. Nita – 3. Deák Attila / Pók Dóris – 4. ifj. Kolb László – 5. id. Zaha Sándor – 6. Gáspár Eszter / Honfi Katalin / Szabó Mária / Szabó Gyöngyi – 7. Alitisz Bálint – 8. Bonapartian Edi / Petőcz Éva – 9. Kiss Sebestyén – 10. Besenyi Károly / Krénn Vazulné / Mayerné Siraki Irén – 12. Antal István / Antalné Mátray Erzsébet / Szeley Cynthi – 13. Fischer Henrik – 15. Besenyi Zsófi / Czanyó Péter / Szeleyné Piri / Szeley Sanyi – 17. Cottely Andrea – 18. Haynal Alajos / Keve Miklós / Pejko Oszkár – 19. Pósfay András – 20. Indaco Pablito – 21. Balantzianné Lévy Lili – 22. Farkasné Berczely Klára / Korsós Olga – 23. Kasza András / Ungár Bertalan – 24. Pósfay Mihály – 25. Kiss György Ernő / Kocsokszky Béla (Chaco) – 26. Gátiné Czanyó Kata / Haller Cecilia / Íjjas Péter / Juhász Andrea / dr. Vác Elemérné / Zilahi Sebess Zsuzsi – 27. Papp Lili / Wenckheim Marianna – 28. Kalmár Lászlóné / Kerekes Cili – 29. Szeley Pali – 31. Gombos Éva (00) / Kohánszky Kriszti / Murányi Anna Mária (Mexikó)

Isten éltesse az ünnepeltjeinket!

¡Feliz cumpleaños!

Az Ars Hungarica célkitűzései

A magyar közösség egyik legfontosabb kulturális intézménye évek óta a már 13 évvel ezelőtt megalapított Coral Hungaria volt. Ez a kórus, Leidemann Sylvia karnaggal, szerepelt a Hungáriában megtartott magyar rendezvényeken és az utolsó években egyre ambiciózusabb programokat adott elő a legszebb templomokban és fontos hangversenytermekben, mint a Teatro Colón aranyterme.

De elérkezett a pillanat, amikor a Coral Hungaria túlnőtte a magyar közösség méreteit és fontosnak látszott, hogy egy nagyobb szabású intézmény keretébe kerüljön. Haynalné Kesserű Zsuzsó adta meg a gondolatot, hogy egy jogilag bejegyzett társaságot alapítsanak, amelynek a neve konszenzus által Ars Hungarica lett. Engem kértek fel az intézmény elnökségére, a két legnagyobb akkori szponzorunk, Zichy Rubido Senta és Agárdy Zsolt kerültek be a vezetőségbe, mint alelnök ill. mint választmányi tag, Leidemann Sylvia mint művészi igazgatónk, ezenkívül Kesserű Zsuzsó mint pénztáros (2005 elejétől Terek Sofia) és Sebess Zsuzsa mint titkár. Két kórustag egészíti ki a vezetőséget, Meleg Judit és Miskolczy Dóra.

Az Alapszabályok szerint az Ars Hungarica célkitűzése minden idők magyar zenéjének a terjesztése, valamint más népek zenéinek az előadása. Ezen kívül, a zene összekapcsolása a kultúra másnemű kifejezéseivel. Hivatalosan az Ars Hungarica 2003 decemberében alakult meg, az Inspección General de Justicia 2004 márciusában fogadta el az alapszabályokat, az intézmény májusban megkapta az adóhivatali beiratkozási adatait, és utána belépett az AMISZ-ba is.

Ezek után már lehetőség nyílt arra, hogy fellépjünk a Teatro Colón nagytermében, amihez az egyik alapvető követelmény egy olyan szerződés aláírása, amelyre csak jogi társaságok elfogadhatók. Ily módon sikerült 2004-ben és újra 2005-ben magas nagysikerű és nagyon magas színvonalú koncerteket szervezni a Colónban.

Más népek zenéjének terjesztése is rendkívül fontossá vált, mert több nagykövetségnek adtuk elő az erre vonatkozó tervünket és mindenütt lelkes támogatást és nagyszerű elismerést kaptunk. 2005-ben rendeztünk szlovén-magyar, finn-magyar, román-magyar, holland-magyar és szlovák-magyar hangversenyeket, minden esetben a baráti országok nagykövetei nagyon pozitív jelentéseket küldtek rólunk, és sokan kifejezték, hogy nincs még egy másik közösség Argentínában, amelynek egy ilyen kulturális, zenei intézménye lenne. (l. elismerő leveleket SP III.o.)

A Coral Hungariának már majdnem 50 állandó tagja van, ebből kb. a fele magyar anyanyelvű, de azok, akik nem beszélnek magyarul, kötelezik magukat, hogy megtanulják a magyar szövegeket és alapvetően magyarul fognak énekelni. Persze a kórus csak egy bizonyos határig tud új darabokat betanulni, különösen, ha olyan magas igényű közönség előtt énekelnek, mint 2005-ben a Teatro Colón, a Mozarteum vagy a Don Bosco templom. Ezért egyes koncerteken, amelyek az Ars Hungarica égisze alatt zajlottak le, a komplett Coral Hungaria nem szerepelt, de mindig valamelyik tagja az előadók között volt, mint szólólista, kamarakórus vagy férfikar és minden esetben Leidemann Sylvia volt a rendező.

2005. május 1-én a Coral Hungaria, az Ars Hungarica zenekar és kiváló szólisták Leidemann Sylvia karnaggal felvették CD-re Wohlmut János, soproni barokk zeneszerző *Miserere* művét, amely Magyarországon teljesen ismeretlen, és amelyet a Soproni Múzeum fog kiadni, mint egy kulturális örökségi értéket. Ez egy egész kivételes és precedens nélküli esemény.

Az egyik fontos célunk - a kultúra másnemű kifejezéseivel való kapcsolat - kifejezése volt a Regösök 2005. februári magyarországi utazásának a támogatása jogi személy minőségünkben. A Regösök által 2006. júliusra tervbevetett Dél-Amerikai Magyar Néptáncfalókozó szintén az Ars Hungaricával karöltve fog lezajlani.

Már készen áll a 2006-os programunk (többek között jezsuita barokk zeneest, Bartók megemlékezés, lengyel-magyar koncert, október 23-i emlékmise) és elkezdjük a 2007-es évad szervezését is, ahol két fontos zenei eseményről kezdünk tárgyalni.

Érdemes lenne hozzátenni, hogy nagyon fontosnak tartanám a magyar közösség érdeklődését programjaink iránt. 2005-ben sokszor adtunk elő telt ház előtt, de a Colón koncertet kivéve nagyon kevés magyar jelenlétével. Igaz, hogy a legfontosabb cél a magyar zenei kultúra terjesztése az argentin közönség felé és ezt, nyugodtan állíthatjuk, egyre szélesebb körökben és egyre nagyobb elismeréssel tudjuk elérni. Mégis öröm lenne egyre több magyart is látni az eljövendő rendezvényeinken. Ezen kívül az idén szeptemberben a Teatro Colónban felvett kitűnően sikerült opera-operett CD-nek is minden magyar otthonban ott kellene lennie. Ez is egy mód az Ars Hungarica sokoldalú tevékenységének támogatására.

Székasy Miklós

(Mozart születésének január 27-én volt 250. évfordulója. Így borul Zengúz az óriás zseni talapzata elé, hogy a maga szerény módján kifejezésre juttassa a saját és az emberiség csodálatát és örök háláját a nagy alkotó előtt:)

Wolfgang Amadeus Mozart 250. születésnap

Ma van a nagy nap igen;
A gép forog, az alkotó pihen.
250 év, hej az idő hogy eljár
Cserebogár, sárga cserebogár...

Ha egyszer majd kopogunk tévován
Valahol felhők közt, az égbolt kapuján,
Faggatva kérdezi majd a dicső Szent Péter
Hogy mi mit tettünk itt, van szímfő Jupiter,
Vagy fontos volt-e részünkre
A szent „Varázsfluvola”
Sarasztro, Papagen’, Rekviem kupola,
Gondoltunk-e másra - avagy - *lacrimosa* -
Itt csak lődörögtünk, üres *poca cosa*...
Nincsen sok alkotás, csak gyűjtések
Skótosan, érdekel, bár lényünk sokat bír...
Könnynépek találhatunk majd
Holott nincs is tömegsír.

Legyél ezért napfény,
Örökös ígért.
250 év elteltével is
Emlék, lángszertet!
Zengúz

† Megint elhagyta a kolóniánkat egy értékes, kedves tagja: **Huss Hermann-né szül. Dindoffer Ilonka** békésen elszenderedett 2005. december 11-én, késődelután, 91 éves korában. Betegség nélkül, szenvedés nélkül, csendesen ment el. Sokan emlékszünk rá szeretettel: nemcsak az Evangélikus Egyházból, ahol igen aktívan vette ki szerepét hosszú éveken át, hanem mint évtizedeken át a Goethe Schule kiváló matematikatanárára, aki sokunk gyerekeit tanította a középiskolában. Mindig megkereste tanítványai között a “magyar tehetségeket” és ezeket különösen követte. Adott és kapott szeretetet. Az AMH egy lelkes, buzdító és jóindulatú Olvasót gyászol benne. **Nyugodjék békében!**

vitéz Takács István Árpád (1928.X.11 – 2005.XII.22)

v. Takács István egyénisége több vonatkozásban érvényesült. Legmagasabb fokon volt szakértője a mezőgazdaság és környezettanulmányoknak. Kitűnt szintén a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésében.

1928-ban született Buenos Airesben, ahova szülei 1924-ben vándoroltak ki Magyarországról. 1954-ben, mint agrármérnök fejezte be az egyetemi tanulmányait a Buenos Aires-i egyetemen. Eleinte kutatómunkát végzett, főleg a Buenos Aires-i síkságra behozott gombákról. 1960 és 1970 között újító munkát vitt véghez a fenyegetmelő faiskolák fejlesztésére. Sikeres eredményei gyümölcsöt szomszéd országokban is átvették.

Hivatalos tevékenységét mint az Állami Erdőhivatal vezetője kezdte. Majd 1970-ben a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkárává nevezték ki. Az évek folyamán több eredményes argentin küldöttségnek volt a vezetője. 1976-tól 1981-ig mint nagykövet képviselte Argentínát Kanadában és 1982-ben, mint karrierje csúcspontja, áthelyezték szintén nagyköveti minőségben az Egyesült Államokba. Itt érte a Malvinas-i háború. Diplomata képességeinek legjava ezekben a hónapokban bontakozott ki, amit az észak-amerikai külügyminisztérium is méltányolt.

A háború után visszatért a magánszférába, ahol vezetőképeségét több nagyvállalat igazgatóságánál teljesítette, főleg a cellulóz- és erdőgazdaság vonalán. A Sociedad Rural Argentina-nak igazgatósági tagja volt és nagy támogatója a kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztésének a közös argentin-japán bizottságon keresztül. Mint alapító tagja, alelnöke volt a közismert Okita alapítványnak.

Egész életén át, követve apja példáját, szoros kapcsolatot tartott a magyar intézményekkel. Így a Vitézi Rend is 1992-ben vitézzé avatta. Tagja volt majdnem minden magyar intézménynek, és 2003 óta elnöke az Argentínai Magyar Intézmények Szövetségének. Kapcsolatai elősegítették a Magyar tér (a Buenos Aires-i Plaza Hungria) 2004-ben, és a Szent István szobor 2005-ben való felavatását.

December 23-án az Olivos-i családi kriptában kapott végeleges elhelyezést.

Béke poraira!

Jó egészségben lévő 92 éves édasanyám mellé keresek magyarul beszélő asszonyt, lehetőleg bentlakással, hétfőtől szombatig. Egyéb részletek megbeszélendők. Telefon: Sebestyén István 4790-2150, vagy a Szerkesztőségbe.

“CERRADO POR VACACIONES”

Vakáció miatt zárva. Ez volt az első spanyol mondat, amit megtanultam, amikor 1950. február 8-án megérkeztünk a „Desirade” nevű rozoga hajóval Buenos Airesbe. Azóta sem emlékszem olyan meleg nyárra. Emlékeim talán azért is olyan nyomasztóak, mert minden kezdet nehéz, pláne ha az embernek nincs sok pénze, sem lakása, sem kilátása valamilyen munkára.

Szüleim, férjem és 3 kicsi gyermek, összesen 7 ágy és 7 gyomor, egy alvó, béna város közepén. Szerencsére voltak jó barátok, akik, ha nem is mind együtt, de befogadtak bennünket pár hétre.

Ez alatt a pár hét alatt aztán egyéb fontos spanyol szavakat gyakorolhattam, mint pl. *paciencia, mañana, sabe qué pasa*, és “addig is várjon türelemmel, amíg mindenki visszajön a szabadságáról”. Nagyon meleg volt. Azon már nem is csodálkoztam, hogy azok az üzletek, ahol nem volt kitéve a tábla, hogy „vakáció miatt zárva” délben bezártak és délután 4-ig hűvös szobában sziesztáztak. Magyarul is volt erre egy szó: „ejtőztek”. Gyermekkoromban, de azóta sem tudom, hogy mit csinál az ember, amikor „ejtőzik”? Gondolom, hogy sziesztáznak – vagy csak henyel?

Azóta eltelt 56 év. Az élet, mint egy rohanó, vadul hullámzó folyó átesapott a fejünk felett, de vagyunk még néhányan, akik kicsit hápgova ugyan, Istennek hála, szerencsésen átéltek. Legtöbben kedves olvasóim közül természetesen, ez előtt 50 évvel, még meg sem születtek. Azt, hogy ezalatt a világ mekkorát fordult és életformánk mekkorát változott csak azért említem meg, mert nekünk „menekült magyaroknak” többit kellett az ár ellen úszni, mint argentin öslakós honfitársainknak.

Örömmel átvettük új honfitársaink szokásait. Az első hónapokban tanult spanyol mondatok, mind a mai napig hasznosnak és érvényesnek bizonyultak. A *vacaciones* és a *siesta* nem szűnt meg, de változott. A városi dolgozó szomorú szívvel lemondott a hétköznapi sziesztákról, de egy évben egyszer elmenni nyaralni - arról ma már lehetőleg senki nem mond le! Ezen a téren csak a lehetőségek változtak. Elég, ha megszámolod a vakációra szánt megtakarított összeget, választasz egy célpontot, és ennek megfelelően megnyomsz egy gombot az Interneten, mire megtalálsz, hogy ebből hány napot-hetet tudsz nyaralni. Ma már mindenben, ebben is a DIVAT nagy szerepet játszik. Hol vannak azok a régi évek, amikor Mar del Platáról álmodoztunk. Lehet, hogy még ma is vannak régi argentin családok, akik gyönyörű házaikban maguk köré gyűjtik családjuk apraját-nagyját, és a Playa Grandén saját sátraikban töltik a napos délutánokat. Vannak egyszerűbb, kevésbé igényes „argentin tengerpart hívek”, akik kis panzióban, bérelt házában, vagy kis lakásban is boldogan töltik szabadságukat. Fontos, hogy valahol, lehetőleg minél messzebb nyaraljanak. Jelenleg éppen Cariló vette át Mar del Plata exkluzív szerepét. Gyönyörű zöld erdővel, ápolt kertjeivel, és kizárólag kemény homok vagy salak útjaival szeretné elkerülni a tömegeket. Idősebb korban, ha a tenger már nem olyan vonzó, nehezebb a helyzet. Argentínában az erdők és a hegyek, a legcsodásabb tájak sajnos igen messze vannak és eljutni oda akár autóval, akár repülőgépen, költséges és fárasztó.

Az ötvenes években, az Urquiza és Chacabuco utcák sarkán fekvő floridai házukban sokat álmodoztam egy tengerparti nyaralásról gyermekeimmel és férjemmel. Sajnos ez az álom soha nem teljesült be. Munkából hazatérve, a kertben hűsöltünk, a locsoló gumicsővel öntöztük egymást - ha volt elég nyomás a vízvezetékben... Sajnos az emeleti fürdőszobákba nyáron soha nem ment fel a víz. Vödörrel kellett felvinni vagy a mosóteknőben, a kertben fürdetni a gyerekeket. Mire lett volna pénzünk a gyermekekkel nyaralni, már megnőttek és nem a szülőkkel, hanem barátokkal nyaraltak. Szerencsére voltak már akkor is remek cserkészklubok, ahol minden nyáron vidám, boldog napokat tölthettek. Aztán jöttek az unokák... Azokkal igyekeztem kárpótolni ifjúkori ábrándomat.

Ki ismeri meg a három ninfát?
(Playa Mansa, Punta del Este)

?

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

NYARALÁSOK

Az ideai nyarat, legyen az Argentínában vagy Uruguayban, szokatlanul hűvösnek találták a tengerparton üdülő vendégek. Érdekes, hogy Európában az előző nyári hónapokban ugyanerről panaszkodtak a nyaralók. „Földünk egyre hűl”, mások szerint pedig „Földünk egyre jobban felmelegszik” - ezt szoktuk tudálékosan megállapítani. Igazság azonban, hogy az utolsó évtizedekben elég sok klimatikus furcsaságot tapasztalhattunk.

Az uruguayi Punta del Este az argentinok részéről az idén sokat veszített népszerűségéből. Ennek ezer és egy oka van, de elég, ha az elsőt említem: Már nem népszerű, mert drága lett! Maradtak a régi hívek, ingatlan tulajdonosok és egy néhány olyan, aki nemcsak a hullámokban szeret ugrádozni, hanem a tengerben úszni. Ennek az igénynek főleg Punta del Este felel meg és más üdülőhely az uruguayi tengerparton. A félsziget keleti, “szelíd” partján, ahol kedvező széllel a La Plata folyó édes vize szerencsésen keveredik a sós tenger vízzel, nyugodtan úszkálhatsz, akár csak a lágyan hullámzó Balatonban. Kisgyermekes fiatal házaspárok és magamfajta úszó öregek legkedveltebb partja ez.

Ezen a szelíd parton találkoztam, midőn csapzottan kiléptem a habokból, **Abaffy Eddával**, férjzett Racioppi Raúlnéval, aki családjával, köztük 2 kis unokával itt tölti a nyarat és rendezi be új lakásukat. Az elmúlt 45 évben

Racioppiné Abaffy Edda és férje Raúl a Playa Mansa-n

biztosan találkoztatok vele. Ő a Saltur, Észak-Argentína legrégebb utazási irodaigazgató tulajdonosnője. Édesanyja, Maus von Trautenberg (előbb Abaffy Sándorné, majd Döry Jenőné) alapította Saltában az első utazási irodát, ezelőtt 45 évvel. Óriási örömmel üdvözöltük egymást, mert sajnos nem sokat találkoztunk az utóbbi években, pedig Eddát és szüleit 2 éves kora óta ismerem. Ez az ifjú nagymama remekül van, remekül néz ki, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy messziről ráismertünk egymásra.

Puntán töltötte a karácsony estét, lányával Gabival **Oberritterné Judith**. Ebben tulajdonképpen semmi újság nincsen, hiszen házukat itt ezelőtt több mint 30 évvel (még Tibor életében) vették. Azóta is az ő vendégszerető otthonában jönnek össze az erre nyaraló magyar barátok. A rendkívüli ebben csak annyi, hogy november 7-én egy gerincideg műtéten esett át a Német kórházban. Dr. Oviedo sebész professzor nem ajánlotta, hogy január vége előtt utazzék. Nyugtalan barátnőnk annyiban szótfogadott, hogy lányával küldte át az autóját, ő maga már december 17-én, repülőgépen átszökött Puntára és azóta egyre bátrabban jár, úszik és természetesen autót is vezet.

Puntára érkezett január első napjaiban egyenesen Magyarországról **Schick Miklós** és felesége, **Marika**. Tudomásom szerint ők az első magyarországi magyar befektetők, akik Puntán vettek nyaralót. Ebben az a meglepő, hogy két évvel ezelőtt mint turisták jöttek meglátogatni gyermekkori barátnőjüket, Oberritter Judithot és jártukban-keltükben, e rövid pár nap alatt, megvettek egy szép kis kastélyszerű

Oberritterné Judith háziasszonyt körülveszik Schick Miklós és felesége Marika

házat a szomszéd domb tetején. Egy éve vették át és költöztek be. Az idén már, mint régi ismerősök Magyarországról meghívott barátaikkal élvezik nyári otthonukat. Gratulálunk a vállalkozó szellemű Miklósnak. Miután elolvastam „Egy világpolgár emlékezései” című könyvét kalandos változatos életpályájáról, már nem csodálkoztam. Róla el lehet mondani, hogy „aki mer, az nyer”. (A könyv recenziója utolsó számunkban megjelent. Kikölcsönözhető a HKK könyvtárból. Szerk.)

Hiányoltuk januárban egyik legrégebb Puntai nyaraló barátunkat, **Arany Lászlót** és feleségét **Édithet**. Váratlanul és sürgősen kórházba szállították, ahol egy epeműtéten esett át. Az epeköveket ma már olyan ügyesen távolítják el, hogy reméltük, ha kicsit késve is, de meg fog jelenni Puntán. Sajnos állapota egy tüdőgyulladás és váratlan szövődeményekkel súlyosabbra fordult, mint remélték. Kívánunk neki mihamarabbi felépülést. Szép kis puntai otthonukban egyelőre csak a fia nyaral.

Január hónapot, mint mindig, az idén is Puntán töltötték **Kolb László** és felesége **Éva**. Ez gondolom olvasóimnak nem újság. Ezzel szemben nem hiszem, hogy értesültek volna a Kolb család nagy örömről: 2005. december 28-án megszületett ifjú Kolb László és Schaarschmidt Constanza második kislánya Jázmin a 2 éves kis Sófi mellé. Gratuláltam a büszke nagyszülőknek!

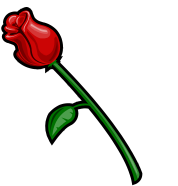

Córdobában pihent 2 hetet a **Zaha család**, idősebb és ifj. Zaha Sándorék. Mondják, hogy ott is hűvös volt. Az újszandót például fűtött kandalló mellett köszöntötték. Hiányzott a családból **Eszti lányuk**, aki már második éve magyar állami ösztöndíjjal Budapesten jár egyetemre. Ez önmagában véve nem újság, de igen jó hír, hogy február 1-e óta tanulmányait Párizsban folytatja. Eszti nagyon komolyan vette a tanulást. Bátor magabiztossággal megpályázta és elnyerte az ERASMUS ösztöndíjat. Júniusig Párizsban fog tanulni és lakni. Állítólag kapott egy mellékállást lakás fejében. Egy cicára kell “babysztitljen”. Izgalmas részleteket várok Eszti től. Remélem a következő számunkban az ő levele alapján megtudjuk azt is, hogy melyik egyetemen mit tanul, és hogy a cica nem szokott-e még el.

JÓ HÍREK távoli Szeretteinkről

Budapesten, február 2-án hajnalban megszületett a legifjabb Szőnyi gyermek, Szőnyi Ferenc és Erzsébet második unokája, Szőnyi Ábel, erős kis legényke, aki 3,950 kg-al látott napvilágot. (Várjuk róla a fényképet!) Gratulálunk a boldog nagyszülőknek és az ifjú szülőknek.

Coburgban (Németország) január 11-én reggel 8.37 órakor 3,750 kg-al **Stern Leonard Sergio**, „Leó”, Stern Stephan és **Fóthy Zsófi** gyermeke. Ez a kisfiú kényelmesen látott napvilágot. Édesanyja Zsófi (nekünk **Tuku**) császármetszéssel segített neki megszületni. A klinika, német alappossággal 1 hétig

gondozta a kismamát és a gyermeket. A Fóthy szülők, István és Judith azért a biztonság kedvéért átrepültek segíteni. Megértem. Szívvel gratulálunk a fiataloknak és a nagyszülőknek.

A Református Egyház közleménye:

Március 15-én, szerdán este 19 órai kezdettel a református templomban (Cap. Ramón Freire 1739, Capital Federal) megemlékező Istentiszteletet tartunk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc kitérésének 158. évfordulója tiszteletére. Mindenkit szeretettel várunk!

Szombaton, február 25-én és március 25-én 17 órai kezdettel a Hungáriában tartunk Istentiszteletet magyar nyelven. Felekezettől függetlenül mindenkit szeretettel hívunk!

Március 19-én vasárnapi zenés áhítat templomunkban (Schirl Pál és Néstor Queralt)

**AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP
ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI**

Alapító Fővédnök:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino

Eickertné, ToINETTE

Gorondi István és Edith (U.S.A.)

Lomniczy József

Monostoryné, Ildikó

Móricz Istvánné

Papp Jenő

Takács István

Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna

Zombory István

Zöldi Márton

Bejött adomány:

N.N.

Dr. Orbán László

Dr. Farkas Ferenc

Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)

N.N.

S.S.

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

h

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**
los atienden en su nueva
oficina sita en
Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

SUSANA SEBESS

Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Áprilisi lapzárta március 10 !

**A Magyar Köztársaság
nagykövetsége és
konzulátusa adatai:**

**Embajada de la
República de Hungría**

11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires

Cónsul : Zoltán Polák

Atención al público:

martes y jueves, de 10 a 13 hs.

Teléfono 4778-3734

consul@embhungria.com.ar

MINDSZENTYNUM

Asociación de Católicos

Húngaros en la Argentina

Aráoz 1857 - (1414) Bs.As.

Tel.: 4864-7570

Pte. János Honfi

paalmagdi@yahoo.com

Ismétlődő események:

A hónap 1. vasárnapján 17 óra,
Szentmise és teadélután.

A hónap 2. keddjén 19 óra,
fársas vacsora és választmányi
ülés. Minden tag, barát és
jőtevő meg van hívva.

**MAGYAROK
VILÁGSZÖVETSÉGE**

Asociación Mundial
de los Húngaros

Dr. Orbán László

Latin-amerikai védnök

Arroyo 897 - (1007) Capital

Tel.: 4327-0726

laszloorban@yahoo.com

**Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd**

Carlos Pellegrini 743

p. 10. of. 45

Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát.

Valeria De Patak

Lic. en Psicología (UBA)

Jóvenes y adultos

Consultorio 4787-1793

155-046-5214

**Lic. Eva Barnaky
Psicóloga (UB)**

Logoterapeuta

Belgrano **4541-0314**

Palermo **4822-2865**

eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo

Dr. Martin Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

4823-9347 4953-9959

**Hálás köszönet
mindazoknak, akik
szívnálal
munkájukkal, anyagi
támogatásukkal segítik
a lap folyamatos
megjelenését!**

- A megjelent irások nem fejezik ki
szükségszerűen a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.

Javítás jogát fenntartjuk.

- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött irások a közlés-
nél előnyben részesülnek.

- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács - ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidente 1º: Lic. Juan Honfi - juanhonfi@hotmail.com - Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty - cvhefty@yahoo.com.ar - Secretario: Ing. Nicolás Vattay - NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley - cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar Tel. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Jefe de Agrupación: Martín Kerekes - kerekesmartin@yahoo.com.ar - 4837-0161 / 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN HÚNGARA DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - Presidente: Zoltán Horogh - adorjan@arnet.com.ar

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székásy - szekasym@xlnet.com.ar www.arshungarica.com.ar

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha - azaha@arnet.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Administradora General: Sra. Eva de Morán. Secretaria General: Sra. Isabel V. Rác. - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994. Presidente: Esteban Szántó

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

BIBLIOTECA HÚNGARA - Círculo Húngara de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Húngaria Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437. Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal - haynal@fibertel.com.ar Tel. 4723-3655.

CÁMARA ARGENTINO - HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztonyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 filipanicliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 - danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicmiguel@hotmail.com

CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461. Directora: Ana Mocsáry de Beis - beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

CLUB HÚNGARA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs. Secretaría: Martes a sábados 18 a 21.30 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Guszt. **Restaurante:** Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar.

Esgrima: Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 - henriette@arqa.com

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl - sladislaol@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Presidente vitéz Lóránd Ferenczy - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal - Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640.

CORAL HUNGARIA. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matias Lomniczy - mloimnic@arnet.com.ar

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Rvdo. César B. Gogorza, pastor - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar - **Magyar evangélikus Istentisztelet:** Minden hó 3-ik vasárnapján 11 órakor. Szolgálat Nt. Demes András.

KÁRPÁT - FORGÓSZÉL - FOLKLORE HÚNGARO DE CÁMARA. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. - "Kolomp" művészegyüttes (felntöttek számára) minden szombaton 17 órakor a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungária - zolyomikati@fibertel.com.ar http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com - Főgondnok: Patak László Tel. 4798-5207 - depatak@argentina.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina.

Istentisztelet: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 órakor. **Istentisztelet a Szent István Otthonban:** minden páros szerdán 11 órakor. Bibliaóra: márciustól decemberig minden hó 1. szerdáján 16 órakor. **Culto conjunto castellano/húngaro:** 3º domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz). **Istentisztelet a Hungáriában:** (Pje. Juncal 4250, Olivos) minden hónap utolsó szombat délután 17 órai kezdettel.

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában. Catalina Zólyomi - zolyomikati@fibertel.com.ar

MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Bco. Río Nº 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570.

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitéz Rend. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, Nº Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - NVATTAY@aol.com

REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com - 4799-4740, (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes - nkerekes@yahoo.com Tel. 4837-0161, (15) 5701-8605

SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Victor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann - amjlm1@yahoo.com.ar

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna - haynal@fibertel.com.ar

Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartiáné, Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

http://epa.oszk.hu/amh

www.hhrf.org/amh

www.lamoszsz.hu/amh